

ପଞ୍ଚିତ ନୀଳଦୟାଳ ଓପାଧ୍ୟାୟ ଆଦର୍ଶ ଯଶବିନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ଆଲୋଚନା

ବର୍ଷଟିଳା

a b c
d e f

BORTILA

ମଂପାଦକ

ନୀମିଶିଧା ମରକାଋ

ପଞ୍ଚିତ ନୀଳଦୟାଳ ଓପାଧ୍ୟାୟ ଆଦର୍ଶ ଯଶବିନ୍ଦ୍ୟାଳୟ, ଭୂଲୁଣ୍ଡୀୟା, ବଞ୍ଚାଈଗାଞ୍ଜ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Teaching staff with Principal

Sitting (from the left) : Dr Dibakar maut, Dr Raju Subba, Atanu Kr. Mishra, Lakshyajit Shyam, Dr Gunindra Das (Principal), Dr Chumchum Doloi, Dr Lakhimi Nath, Dr Nitashree Barman, Banalata Das. Standing (from the left) : Dr Pranjal Morang, Porag Pachoni, Dr K.K. Phukon, Mofidul Hassan, Samaresh Nandy, Haripriya Dutta, Ananya Das, Payal Dutta, Kabita Kalita, Pratyashi Tamuli, Barna Sarma

Non-Teaching staff with Principal

Sitting : Dr Gunindra Das (Principal), Standing (from the left) : Pabitra Ray, Anupam Sarma, Rumi Ray, Sirojit Kalita, Sanjit Kalita, Jumin Daimari, Bhupati Ray, Bhagyalaxmi Barman (absent), Rakibul Islam (Absent)

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

বর্ষটীলা

দ্বিতীয় সংখ্যা, ২০১৮-১৯ বর্ষ

প্রীতি আৰু শুভেচ্ছাবে —
মাননীয় / মাননীয়া,

তত্ত্বাবধায়ক

বর্গা শর্মা

সহকারী অধ্যাপিকা

সম্পাদক

দীপশিখা সৰকাৰ

বৰটীলা

দ্বিতীয় সংখ্যা, ২০১৮-১৯ বৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

- মুখ্য উপদেষ্টা : ড° গুণীন্দ্র দাস, অধ্যক্ষ
তত্ত্বাবধায়ক : বৰ্ণা শৰ্মা, সহকাৰী অধ্যাপিকা
অধ্যাপক সদস্য : বনলতা দাস
হৰিপ্রিয়া দত্ত
ড° চুমচুম দলৈ
ড° দিবাকৰ মাউত
সম্পাদিকা : দীপশিখা সৰকাৰ
প্ৰতিনিধি সদস্য : বাহুল আমীন
সুপ্ৰিয়া বৰ্মন
বেটুপাত : ধ্ৰুৱজ্যোতি শৰ্মা বৰুৱা
অক্ষৰ বিন্যাস : বনজিৎ দাস
মুদ্ৰণ : উপাসনা প্ৰিণ্টাৰ্চ
শিমলাগুৰী, বৰপেটাৰোড
৯৮৫৪১১৬৫৩৩

For feedback :
bortila.pduamt@gmail.com

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰীবৃন্দ,
পুথিভঁৰালৰ সমূহ কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে সমূহ ছাত্ৰলৈ।

ছাত্ৰ একতা সভা, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া ব দ্বাৰা প্ৰকাশিত

উছৰ্গা

সাহিত্য জগতলৈ অভূতপূৰ্ব

অৱদান আগবঢ়োৱা

শ্ৰীতানাত্ম ব্ৰহ্মচৌধুৰী ৰ

পৱিত্ৰ স্মৃতিত

‘বৰটিলা’

আলোচনীৰ দ্বিতীয় সংখ্যাটি

উছৰ্গা কৰা হ’ল।

(জন্মঃ ১৯০৮ চন :: মৃত্যুঃ ১৯৮৩ চন)

মহাবিদ্যালয় সংগীত

কথা : ড° গুণীন্দ্র দাস

সুৰ : পূৰ্বৱী দেৱী

দীনদয়াল মহাবিদ্যালয় তোমাৰ নমস্কাৰ
তোমাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিয়ে
জিনিকাব মানাহৰ দুয়োপাৰ
সুন্দৰৰ পূজাৰী ত' সুন্দৰৰ পূজাৰী ত'
তুমিয়েতো গঢ়িলা তুলুঙীয়া
সেউজীয়া সেউজীয়া
মত্ৰ সুন্দৰৰ জালোক মালা
গাই মাম আমি গাই মাম
মিননৰ জ্ঞান পূজাৰী ত' পূজাৰী ত'
শান্তিৰ অমিয়া সুৰ বিনায়
আহ ওলাই আহ জ্ঞান পূজাৰী
সাধনাৰ সঁতু আজিবাৰে
উজ্জ্বল অসমীৰ সন্মান
উজ্জ্বল অসমীৰ সন্মান ।

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
GAUHATI UNIVERSITY

Dr. Mridul Hazarika

Vice Chancellor

Phone : +91-361-2570412 (O); 2570408 (R)

Fax : +91-361-2675515

E-mail ID : vc@gauhati.ac.in

hazarika50@gmail.com

MESSAGE

I am happy to learn that Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia, Bongaigaon is going to publish its 2nd issue of Annual College Magazine very soon. College Magazine is an important publication as it provides scope for manifestation of hidden literary talent of students in particular. I believe that the college should take initiative to encourage students in developing writing skills and a creative mind through such publications. Contributors to the magazine, deserves appreciation for their efforts.

I wish all success in the effort and hope the Magazine will be well accepted by the readers.

Date : 11.01.2019

(Mridul Hazarika)

Address : Gopinath Bardoloi Nagar,
Jalukbari, Guwahati,
Assam 781014

Phone : 0361 257 0412

Web : www.gauhati.ac.in

শুভেচ্ছা

বছরান্তে সুখীয়া উল্লাসে লেখিকার
বৈদিক বিলাসে জগত "কালী" নামে উল্লাসীয়া
প্রজাতি বা কৃষ্ণ-দেব-লেখিকার দিলে উন্নতি বিবর্তন
সামাজিক অঙ্গ হৈছে।

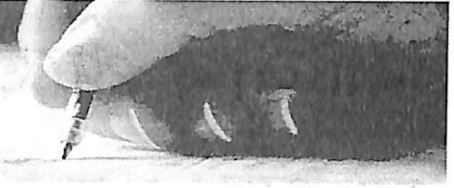
আমি অসম্ভব আত্ম-ন-নির্ভর
অর্থ অসম্ভবমান যত বৈদিক বিলাসে দিলে
আমাকে চিন্তিত, মোহ অর্থাৎ প্রজাতি।

অর্থ আমি কাল উল্লাসীয়া যত দামাশিল
আমি- জগৎপ্রতি অর্থাৎ উন্নতি অর্থাৎ
স্বাধীন অঙ্গ হৈছে।

শ্রী বসন্ত
২০/৫/২০

আবুবিয়া বসন্ত মোহ
স্বাধীনতা
বসন্ত, উল্লাস

সম্পাদকীয় ... ..

সাহিত্য হৈছে জাতি তথা সমাজৰ দাপোন স্বৰূপ। সাহিত্যিকৰ বচনাত একোখন সমাজৰ ছবি প্ৰতিফলিত হোৱাৰ লগতে একো একোটা যুগৰ ভাৱধাৰা তথা মনস্তত্ত্বও সংৰক্ষিত হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। দৰ্শন, সভ্যতা, সংস্কৃতি তথা আধ্যাত্মিকতাৰে সমৃদ্ধ ভাৰতবৰ্ষ এসময়ত পৃথিৱীৰ ভিতৰতে জ্ঞানৰ পোহৰ বিলোৱা দেশ হিচাপে পৰিগণিত হৈছিল। অতীতৰ সাহিত্যসমূহ অধ্যয়নৰ যোগেদি সেইসময়ৰ সমাজৰ প্ৰতিচ্ছবি সম্পৰ্ক আমি অনুধাৱন কৰিব পাৰো। এনে অধ্যয়ন আৰু চৰ্চাৰ দ্বাৰা সৃষ্ট সাহিত্যই এখন সুস্থ-সবল নতুন সমাজ গঢ়াত যথেষ্ট পৰিমাণে সহায়ক হোৱা দেখা যায়।

বৰ্তমান যুগত যুৱ-প্ৰজন্মৰ অধিক সংখ্যকেই সাহিত্য চৰ্চাৰ দিশত আগ্ৰহী নহয়। তথাকথিত আধুনিক যুগৰ ইণ্টাৰনেটৰ মেৰপাকত আজিৰ যুৱ-প্ৰজন্ম বন্দী। সেয়েহে এনে বন্দীত্বৰ পৰা মুক্ত কৰি তেওঁলোকক সৃষ্টিশীল সাহিত্য চৰ্চাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি তোলাৰ অধিক প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। যিহেতু যুৱ-প্ৰজন্মৰ হাততে আছে এখন সুস্থ-সবল সমাজ গঢ়াৰ গুৰু দায়িত্ব। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষানুষ্ঠান সমূহৰ পৰা বছৰি প্ৰকাশ হোৱা আলোচনীসমূহে এক বিশেষ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সৃষ্টিশীল চিন্তাধাৰাৰ উন্মুক্ত প্ৰকাশ এই আলোচনী সমূহত প্ৰত্যক্ষ কৰা যায়।

সকলো ব্যক্তিৰ মাজতে প্ৰতিভা আছে। উপযুক্ত পৰিৱেশৰ অভাৱতে বহুতৰে প্ৰতিভা সুপ্ত অৱস্থাতে থাকি যায়। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষক তথা অভিভাৱকৰ যথেষ্ট কৰণীয় কাৰ্য্য আছে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'বৰটীলা' খনৰ প্ৰকাশৰ আঁৰতো এনে এক মহৎ উদ্দেশ্যয়ে জড়িত হৈ আছে। সেয়েহে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পুৰামাত্ৰাই এনে সুবিধা গ্ৰহণ কৰা উচিত।

বিগত বৰ্ষৰ দৰে এইবাৰো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'বৰটীলা' খনৰ দ্বিতীয় সংখ্যাটো প্ৰকাশ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত চলোৱা হৈছে। আলোচনী এখন প্ৰকাশ পাবলৈ বহুতো সৃষ্টিশীল লেখনিৰ প্ৰয়োজন; কিন্তু বৰ্তমান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত আগ্ৰহৰ অভাৱ হেতু লেখনিৰ সংখ্যাও যথেষ্ট কমিছে।

২০১৮-১৯ বৰ্ষৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে মই দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰিছো। এই দায়িত্ব সম্পাদনৰ বেলিকা সকলোধৰণৰ দিহা-পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গুণীন্দ্ৰ দাস ছাৰ, আলোচনীৰ তত্ত্বাৱধায়ক বৰ্ণা শৰ্মা বাইদেউ, সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্যবৃন্দ ক্ৰমে বনলতা দাস বাইদেউ, হৰিপ্ৰিয়া দত্ত বাইদেউ, ড° দিবাকৰ মাউত ছাৰ, ড° চুমচুম দলৈ বাইদেউৰ লগতে মোৰ অগ্ৰজ ৰাছল আমীন দাদা তথা অনুজ সুপ্ৰিয়া বৰ্মনলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। তদুপৰি এই কাৰ্য সাধনৰ বেলিকা বিভিন্ন প্ৰকাৰে উৎসাহ তথা অনুপ্ৰেৰণা প্ৰদান কৰাৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাৰ-বাইদেউলৈকো এই ছেগতে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। আকৌ, আমাৰ আলোচনীখনক খুব কম সময়ৰ ভিতৰত কায়িক ৰূপ দি আমাৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে বৰপেটা বোডৰ উপাসনা প্ৰিন্টাৰৰ স্বত্বাধিকাৰী আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দলৈও মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। সদৌশেষত, আলোচনীখনলৈ নিজৰ সৃষ্টিশীল লেখনি সমূহ আগবঢ়াই আমাৰ আলোচনীখনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰাৰ বাবে সকলো লেখক-লেখিকালৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো আৰু লগতে আলোচনীখন প্ৰকাশৰ বেলিকা বৈ যোৱা দোষ-ক্ৰুতিৰ বাবেও মই আপোনাৰ বাবে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা খুজিছো।

শিক্ষক-ছাত্ৰ সমন্বিত প্ৰচেষ্টাৰে 'বৰটীলা' দীৰ্ঘজীৱি হওঁক। তাৰে কামনাৰে—

দীপশিখা সৰকাৰ

সম্পাদক, আলোচনী বিভাগ

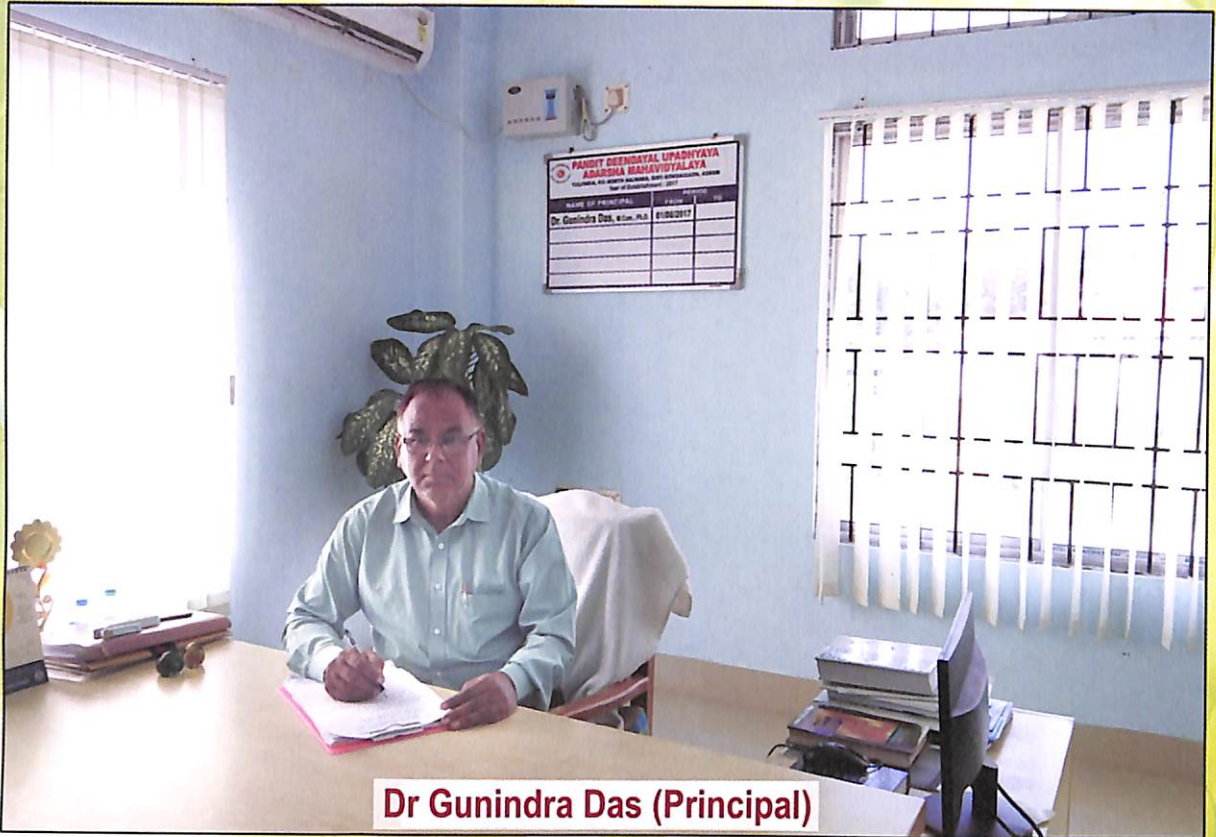
বৰটিলা'ৰ পাতে পাতে...

প্ৰবন্ধ শিতান :

○ সপোন	শ্ৰ ড° শুনীন্দ্ৰ দাস	১
○ অসমীয়া সমাজ-জীৱনত ফকৰা-যোজনা আৰু প্ৰবাদ পটভূমিকাত	শ্ৰ বনলতা দাস	৪
○ Sustainable rural road maintenance through convergence with MGNREGA & PMGSY	শ্ৰ Kabita Kalit,	৭
○ Public Distribution System in India	শ্ৰ Dr. Raju Subba	
○ বিহু গীতত অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিফলন	শ্ৰ Hāripriya Dutta	১৫
○ Folk Culture in the context of North-East India: Tradition and Change	শ্ৰ বৰ্ণা শৰ্মা	১৯
○ Investing for the college goers	শ্ৰ Dr. Dibakar Maut	২৪
○ অসম্ভৱ কমাৰ	শ্ৰ Dr Chumchum Dolo	৩৩
○ The use and Abuse of Internet	শ্ৰ হালিমুদ্দিন	৩৫
○ অভয়াপুৰী নামাকৰণ সন্দৰ্ভত	শ্ৰ Tanisha Singha	৩৭
○ মজাৰ কথা	শ্ৰ প্ৰতিভা ৰায়	৩৯
○ A Real Hero in my Eyes	শ্ৰ ছাদ্দাম হুছেইন	৪১
○ A Motivational Story	শ্ৰ Shahanaj Parbhin	৪২
○ Some Meaningful Lines in Tension	শ্ৰ Homodyuti Chakrabarty	৪৩
	শ্ৰ Daisy Choudhury	৪৪

কবিতাৰ শিতান :

○ যবনিকা	শ্ৰ বহিমা খাতুন	৪৫
○ মাৰ স্মৃতি	শ্ৰ গৌতম দাস	৪৫
○ Shadow and light	শ্ৰ Uddipana Chowdhury	৪৬
○ Environment	শ্ৰ Mekmilan Ray	৪৬
○ মিনতি	শ্ৰ জেবিফা বাহিদ	৪৭
○ ইচ্ছা	শ্ৰ পবীমণি ৰায়	৪৭
○ প্ৰবাহিত সময়	শ্ৰ মামনি দাস	৪৮
○ দোমোজাৰ পালতৰা নাৱত তেওঁ আৰু মই	শ্ৰ হীৰামণি বৰ্মন	৪৮
○ বন্দনীয় চাপৰ	শ্ৰ ইলোৰা বেগম	৪৯
○ স্মৃতিৰ সফুঁবা	শ্ৰ বেহেনা চুলতানা	৫০
○ আকৌ এদিন	শ্ৰ সুপ্ৰিয়া বৰ্মন	৫০
○ জুবিন গাৰ্গ	শ্ৰ জীবেন্দ্ৰ কলিতা	৫১
○ Faculty details of PDUAM, Tulungia		৫২

Dr Gunindra Das (Principal)

Editorial Board :

Sitting (from the left) : Haripriya Dutta, Dr.Dibakar Maut, Dr Gunindra Das (Principal), Barna Sarma (Magazine Incharge), Dr. Chumchum Doloj, Banalata Das. Standing (from left) : Rahul Amin (student, B. Com 3rd Semester), Supriya Barman (student, H.S. 1st Year), Deepsikha Sarkar (Student, B.Com 1st Semester & Magazine Secretary)

Front View of the College

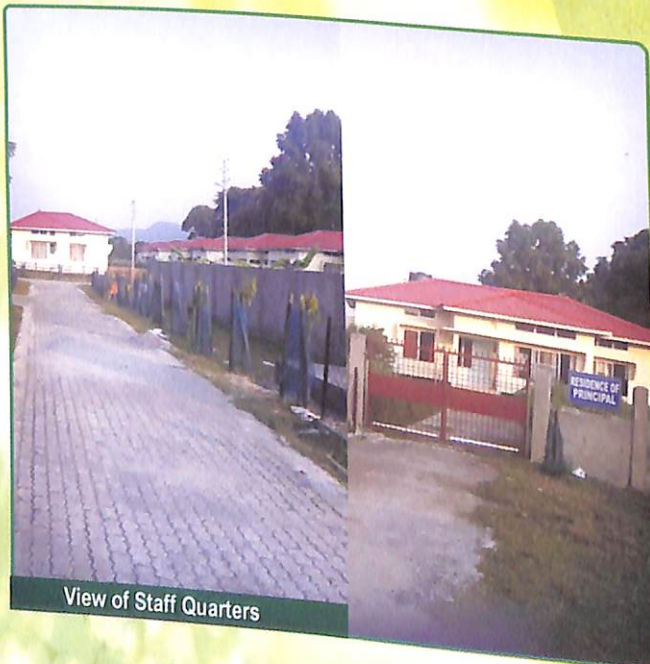
Book inauguration & speech program organised by literary society, PDUAM, Tulungia

View of Speech Program organized by Literary Society, PDUAM, Tulungia

View of Teachers' Day Celebration, 2018

View of Staff Quarters

View of Teachers' Day Celebration, 2018

View of College foundation day & Freshers Social

View of college foundation day & freshers social
(Speech Delivered by Dr. Ranjan Kr. Kakoti, Director, Student Welfare G.U)

Girls' Hostel of the College

View of college foundation day & freshers social
(Speech Delivered by M.N. Dahal, SDO, Civil, North Salmara)

প্রবন্ধ শিতান...

পৃথিবীর আটাইতকৈ ডাঙৰ মহাসাগৰখন হ'ল
চিম্বাহীৰ মহাসাগৰ। মহাসাগৰত যেনেকৈ জাহাজ ঘূৰি
যুবে চিম্বাহীৰ মহাসাগৰতো বহুতো কিতাপ-পত্ৰ ঘূৰি
যুবে।

— উইল ডুবাণ্ট

সপোন

ড° গুনীন্দ্র দাস

অধ্যক্ষ

বহু বছৰে হ'ল আই আমাৰ মাজৰ পৰা আতৰি যোৱা। মনত নপৰে ল'ৰালি কালৰ সপোনবোৰ। আইৰ বুকুৰ মাজত শুই থাকোতে হয়তো বহুতো সপোন দেখিছিলো। আইয়ে কোৱা কিন্তু মনত আছে- সপোনতে কেতিয়াবা কান্দি উঠা আৰু কেতিয়াবা বঙচুৱা ওঠ দুটিৰে মিঠা মিঠা হাঁহিৰে আইৰ অন্তৰত আনন্দৰ ৰেঙণি বোলোৱা। সপোনত যেতিয়া কান্দিছিলো আইয়ে সাৰ পাই উঠি মূৰটো পিতিকি দি পুনৰ শোৱাই থৈছিল। আকৌ সপোনত হাঁহিলে গোঁসায়ে জোকোৱাইছে বুলিহে কৈছিল। পিছে আইৰ সপোনৰ ওপৰত নিবন্ধ ধাৰণাটো মোৰ ল'ৰা-ছোৱালী দুটাক ডাঙৰ-দীঘল কৰোতে বাককৈয়ে উপলব্ধি কৰিছিলো। দাৰ্শনিক সকলেও কয়- সপোনত প্ৰতিফলিত ঘটনাসমূহ হৈছে বাস্তৱ জীৱনৰ প্ৰতিটো ঘটনা- পৰিঘটনাক মস্তিষ্কৰ কোষবোৰে সাঁচি ৰাখি নিদ্ৰামগ্ন অৱস্থাত কোষবোৰ সক্ৰিয় হৈ জীৱন্ত অথচ নিৰাকাৰ ৰূপৰ এটি প্ৰকাশ মাথো। সেয়েহে মই নিশ্চয়কৈ ক'ব পাৰো যে- মোৰ শৈশৱত দেখা সপোনবোৰ বিশেষ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ নহ'লেও ল'ৰালি কালত ঘটা ঘটনা পৰিঘটনাসমূহৰ মস্তিষ্কৰ সক্ৰিয় কোষবোৰৰ দ্বাৰা নিদ্ৰাৱস্থাত হোৱা প্ৰতিফলন মাথো। কিন্তু শৈশৱৰ সপোনবোৰ এতিয়া আৰু মনত নপৰে। অনুভৱহে

কৰিব পাৰোঁ। সেইদৰে কৈশোৰ বা যৌৱন কালৰ সপোনবোৰে মোৰ বাবে এটি মাথো সপোন। শিমলু তুলাৰ দৰে বতাহত উৰিফুৰি যৌৱনকালত সংঘটিত কৰা বিভিন্ন ভাল-বেয়া, কামনা-বাসনা আদিৰ সৈতে কেলিকৰা ঘটনা সমূহে সেইসময়ত মস্তিষ্কৰ কোষত বাহ লৈছিল আৰু নিদ্ৰাৱস্থাত সপোনত প্ৰতিফলিত হৈছিল। স্কুল-কলেজৰ বন্ধু-বান্ধৱীৰ সৈতে ঘটা ঘটনা-পৰিঘটনা সমূহ নিশ্চয়কৈ সেইসময়ৰ সপোনবোৰত সক্ৰিয় হৈ পৰিছিল।

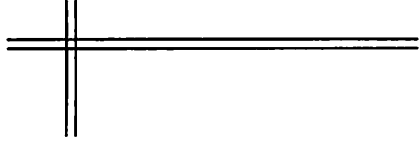
লাহে-লাহে পঞ্চাশৰ দেওঁনা পাৰ হোৱাত এতিয়াহে জীৱনটো ভালকৈ জানিব পৰা হ'লো। মই কোন ক'ব পৰা আহিছো, মোৰনো কৰ্তব্য কি বুজিব পৰা হ'লো। সামাজিক দায়বদ্ধতা মোৰ চিন্তা ভাৱনাই গভীৰৰ পৰা গভীৰতালৈ গতি কৰিলে। শৈশৱ বা যৌৱনৰ কোনো ঘটনা বা পৰিঘটনাই

মোক আৰু আমনি নিদিয়ৈ। পিছলৈ চকুদিলে মোৰ শৈশৱ বা যৌৱনকালৰ বন্ধু-বান্ধৱীসকলক বিভিন্ন ৰূপত দেখা পাওঁ। কিছুমানে উপযুক্ত স্থানত সমাজৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতা প্ৰকাশ কৰি কৰ্মত নিয়োজিত হৈছে আৰু আন কিছুমানে আকৌ নিজৰ স্বভাৱজাত ভুলৰ বাবে অৱহেলিত জীৱন কটাইছে বা ইহসংসাৰৰ পৰা আতৰি গৈছে। এই বিলাক দেখি-শুনি কেতিয়াবা দুখ লাগে আৰু কেতিয়াবা আনন্দত আত্মহাৰা হৈ পৰে। কিহৰ বাবে নো আমি নিজকে পাহৰি অমূল্য মানৱ জীৱনটো অথলে যাবলৈ দিলো। মনতে ভাব হয় এইবোৰ একো একোটা সপোন। পঞ্চাশৰ দেওঁনা পাৰ হৈ ষাঠিৰ ওচৰা-ওচৰি হোৱাত অতীতৰ স্মৃতিবোৰে মোক আৰু আমনি নকৰা হ'ল। সপোনত নিশ্চয় বৰ্তমানৰ ঘটনাসমূহে প্ৰতিফলিত হ'ব। দাৰ্শনিকসকলৰ কথা নিশ্চয় ফলিয়াব। কিন্তু কি আচৰিত। ভাবিলে দাৰ্শনিকসকলৰ তত্ত্বসমূহৰ সৈতে বিবাদতহে লিপ্ত হ'ব লগীয়া হয়। মোৰ বৰ্তমানৰ সপোনবোৰ বেছিভাগেই শৈশৱ আৰু যৌৱনৰ ঘটনা-পৰিঘটনাবোৰৰ সজীৱ তথা নিৰাকাৰ প্ৰকাশ। কেতিয়াবা যদি নামঘৰৰ বাকৰিত ওজাপালি, ভাওঁনা, ঢুলীয়া আদি দেখো আকৌ কেতিয়াবা আইৰসৈতে কলপাতৰ ৰভাতলীত বহি কুহিয়াৰৰ ৰসেৰে দৈ কোমল চাউল খাই খাই বিবাহ তলীত আনন্দ উপভোগ কৰাৰ সপোন দেখো। আমাৰ ঘৰৰ পৰা প্ৰায় দুই কিলোমিটাৰমান নিলগত ডাঙৰ ৰাস উৎসৱ হয়। বহু বছৰ ধৰি চলি আছে। মই তেতিয়া গাঁওৰ প্ৰাথমিক স্কুলখনতে পঢ়ি আছে। জাউৰিয়ে জাউৰিয়ে গাঁওবাসীয়ে ৰাস চাব যোৱা মনত আছে। বেছিভাগ গৰু গাড়ীতে গৈছিলো।

যাওঁতে গৰু গাড়ীত বহি বহি বিভিন্ন চিন্তা। কি কি কিনিম? পিস্তল আৰু সাপবেলুন থাকিবই। ঘূৰি আহোতে শুকান বাদাম ভাজা, জিলেপি খাই খাই ঘৰ পোৱা আদি এতিয়াৰ সপোনত দেখিবলৈ পাই খুবেই আনন্দ পাওঁ। চকুঘূৰি পুনৰ মুদি আকৌ চাবলৈ কৰা হেপাহ ব্যৰ্থ হোৱাত অৱশ্যে মনতো বৰ বেয়া লাগে। আজিকালি সকলোৰে গাড়ী মটৰ হৈছে। গাড়ী মটৰ থকা সকলে নিজৰ গাড়ীতে ৰাস চাবলৈ যায় আকৌ নথকাসকলে পথৰ দাঁতিত বৈ বৈ ভাড়া গাড়ীতহে যোৱা বাবে ৰাসৰ পূৰ্বৰ আমেজ নাইকীয়া হৈছে। কাৰণ বৰ্তমান সামাজিক বান্ধোন নাই বুলি ক'লেও বঢ়াই কোৱা নহয়। লাহে লাহে মোৰ সপোন সম্পৰ্কীয় ধাৰণাটো সলনি হ'ল। দাৰ্শনিক সকলোৰে ভৱাৰ দৰে মস্তিষ্কৰ কোষবোৰে এতিয়া বৰ্তমানৰ ঘটনা পৰিঘটনা সাঁচি ৰাখিবৰ ক্ষমতা হেৰুৱাই পেলালে। কোষবোৰে অন্তঃদণ্ডত ভূগিব ধৰি মন আৰু মগজুৰ মাজত বিবাদে আধিপাত্য লাভ কৰিলে। ফলত টিভিৰ পৰ্দাত দেখুওৱা বা বাতৰি কাকতৰ পৃষ্ঠাত ডাঙৰকৈ লিখা ধৰ্ষণ, বলাৎকাৰ, পৰকীয়া প্ৰেমৰ পৰণতি, দুৰ্নীতি, ব্যাভিচাৰসমূহ মস্তিষ্কৰ কোষবোৰে দাৰ্শনিক সকলোৰে কোৱা লেখিয়াকৈ সাঁচি নাৰাখি মোৰ শৈশৱৰ মিঠা মিঠা স্মৃতিবোৰ পুণৰ সক্ৰিয় ৰূপত সপোনত প্ৰতিফলিত কৰিব ধৰাত মোৰ মনতো অধিক আবেগিক হৈ বাৰে বাৰে চকুঘূৰি মুদি পুনৰ সপোনটি দেখিবলৈ হাবি য়াস কৰো। শৈশৱৰ ঘটনাসমূহ অধিক শক্তিশালী হোৱাবাবে হয়তো পণ্ডিতসকলৰ ধাৰণাক প্ৰত্যাৱান জনাই নতুন ৰূপত পুনৰ সপোনত প্ৰতিফলিত হ'ব ধৰিছে।

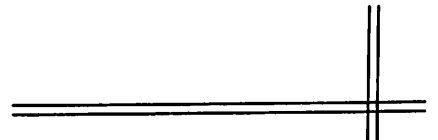
প্ৰায় তিনিকুৰিৰ ওচৰা-ওচৰি মোৰ বয়স।
সঁচাকৈয়ে সপোনত শৈশৱৰ ঘটনাপ্ৰবাহৰ সক্ৰিয়
প্ৰতিচ্ছবি দেখি খুৱেই ভাল লাগে। বাস্তৱত সম্ভৱ
নহ'লেও সপোনতে মোৰ শৈশৱৰ মিঠা মিঠা
কাহিনীবোৰ দেখি মোৰ পত্নীক যেতিয়া কওঁ মিছা
কোৱা বুলি হাঁহিব ধৰে। তেওঁলোকে হয়তো ভাবে
মই এনেই বনাই কৈছো। বৰ্তমানৰ বস্তুবাদী
সমাজব্যৱস্থাক প্ৰত্যাৱান জনাই মোৰ মস্তিষ্কৰ
কোষবোৰৰ কাৰ্যপ্ৰণালীৰ আমূল পৰিবৰ্তন ঘটিল।
কম্পিউটাৰত যিদৰে ভাই ৰাচ সোমালে
এন্টিভাইৰাচৰে পুনৰ কম্পিউটাৰটো সক্ৰিয় কৰিব
পাৰি। সেইদৰে সমাজৰ বৰ্তমান ঘটনা প্ৰবাহত
বহুতো ভাইৰাচ থকা বাবে মস্তিষ্ক কোষবোৰে বাস্তৱ

ঘটনাবোৰ আপলোড নকৰি পূৰ্বৰ অৰ্থাৎ শৈশৱৰ
ঘটনা প্ৰবাহকে পুনৰ প্ৰতিফলিত কৰিব ধৰাত মোৰ
মনলৈ বিৰল আনন্দ কঢ়িয়াই আনিছে। কেতিয়াবা
অকলশৰে ভাবি ভাবি ভগবানক খাতনি ধৰি ক'বলৈ
মন যায়- জীৱনৰ বিয়লি বেলাত যাতে শৈশৱৰ
সোণোৱালী ঘটনা-পৰিঘটনা সমূহ প্ৰতিফলিত
কৰিবলৈ মোৰ মস্তিষ্কৰ কোষবোৰ সক্ৰিয় হৈ থাকে।
নহ'লে মানসিক দগুত কেতিয়াবা হেৰাই যাব মোৰ
জীৱনৰ প্ৰকৃত সত্ত্বা। জীৱনটো হৈ পৰিব যন্ত্ৰ। য'ত
থাকিব মাথো দুৰ্নীতি, লুণ্ঠন, অন্যায়-অত্যাচাৰ, ধৰ্ষণ,
বলাৎকাৰ আদিৰে আৱৰা বৈষয়িক কামনা-বাসনাৰে
ভৰা এটি অৱশিষ্ট মাংস পিণ্ড। ○○

পৃথিৱীৰ আটাইবোৰ ভাল মানুহ যদি বুদ্ধিমান হ'লহেঁতেন, আৰু
আটাইবোৰ বুদ্ধিমান মানুহ যদি ভাল হ'লহেঁতেন, তেন্তে পৃথিৱীখন
এতিয়াতকৈ নিশ্চয় বেছি ভাল হ'লহেঁতেন। কিন্তু বৰ্ষাচিহ্নে এনে ঘটনা
ঘটে। ভাল মানুহে বুদ্ধিমানক বিশ্বাস নকৰে, আৰু বুদ্ধিমানে ভাল মানুহক
শ্ৰদ্ধা নকৰে।

— এলিজাবেথ বৰ্ডছৱৰ্থ।

অসমীয়া সমাজ জীৱনত ফকৰা-যোজনা আৰু প্ৰবাদ-পটন্তৰৰ ভূমিকা

বনলতা দাস
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

“The genius, wit and spirit of a nation are discovered by their proverbs” – Francis Bacon

কোনো এটা জাতিৰ আত্ম পৰিচয় তথা সেই জাতিৰ প্ৰতিভা, জ্ঞান, বুদ্ধি আদি নিহিত হৈ থাকে সেই জাতিটোৰ প্ৰবাদ-পটন্তৰ, ফকৰা-যোজনা আদিৰ মাজত। প্ৰসাধন আৰু অলংকাৰৰ প্ৰয়োগে দেহৰ শোভা বৰ্দ্ধন কৰাৰ দৰে প্ৰবাদ-পটন্তৰ, ফকৰা-যোজনাই ভাষাৰ লালিত্য আৰু সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰে। এইবোৰ অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ অমূল্য সম্পদ। এইবোৰ হ'ল- ‘The wisdom of many and the wit of one’ অৰ্থাৎ ‘দহৰ জ্ঞান আৰু একৰ বাণী’- য়েই ফকৰা-যোজনা, প্ৰবাদ-পটন্তৰৰ মূল কথা। ‘যোজনা’ হ'ল চুটি আৰু সহজে মনত ৰাখিবপৰা এফাঁকি-দুফাঁকি কথা। ফকৰা-যোজনাত স্ৰষ্টা আৰু বক্তাৰ নাম নাথাকে। এই যোজনাবোৰ কোনো এটা জাতিৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্যৰ পৰিচায়ক।

সামাজিক জীৱনত বিশেষকৈ যিবিলাক সমাজত স্কুলীয়া শিক্ষাৰ প্ৰভাৱ কম তেনেকুৱা

সমাজত ফকৰা-যোজনাৰ প্ৰভাৱ তুলনাবিহীন। সমাজ জীৱনৰ বিবিধ দৃষ্টিভংগী আৰু প্ৰতিচ্ছবি এই প্ৰবচনসমূহত জল্জল্ পটপটকৈ প্ৰকাশিত হৈ উঠে। এই প্ৰবচন সমূহে ব্যৱহাৰিক জীৱনৰ লগত খাপ খোৱা বিষয়কে সামৰি লয়। ঠাৱৰ শতিকাৰ ইংৰাজসকলেও কথাই কথাই ফকৰা-যোজনাৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আনকি ৰাণী এলিজাবেথেও ইমানেই প্ৰবাদৰ প্ৰয়োগ কৰিছিল যে- এজন সমালোচকে এইক্ষেত্ৰত মন্তব্য দিছিল— “..... her age was soaked in proverbs!”

অসমীয়া জনজীৱনত সঘনে ব্যৱহাৰ হৈ থকা কিছুমান প্ৰবাদৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হওক :

দৈনন্দিন জীৱনত সাধাৰণতে শাহু, ননদ, সতিনী, জেঠাশাহু আদিৰ সম্পৰ্ক বোৱাৰীৰ লগত মধুৰ হোৱা দেখা নাযায়। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰবাদ আছে—

“শাহু, সতিনী, ননদ খোচা

জেঠাশাহু থাকিলে ঘৰৰপৰা গুছাই।”

ভাই ককাই মিলি থাকিলে শত্ৰুৱে লাই নাপায়।

ঘৰৰ উন্নতি হয়। ভাইৰ সমান পৰম বন্ধু কোনো নাই—

“ভাই ভাই ঠাই ঠাই,
ভাইৰ সমান মিত্ৰ নাই।
ভাইৰ মান শত্ৰু নাই

ভাই হেন বন্ধু পাবলৈ নাই।।”

ঐক্য সংহতিৰ মহা মাহাত্ম সম্পৰ্কত প্ৰবাদ

আছে এনেদৰে—

“বাইজে নখ জোকামিলে নৈ বয়।”

অথবা

“দহৰ লাঠি একৰ ভাৰ।”

একেটা যোজনাৰ জৰিয়তে একোখন ঠাইৰ বৈশিষ্ট্যও অন্তৰ্ভুক্ত হৈ থাকে। বস্তুশিল্পিত শূৱালকুছি, বাঁহ-বেতৰ ক্ষেত্ৰত নলবাৰী, কাঁহ-পিতলৰ ক্ষেত্ৰত সৰ্থেবাৰী আৰু হাজো হয়গ্ৰীৰ মন্দিৰৰ বাবে বিখ্যাত। সেয়ে কথিত আছে—

“শূৱালকুছিৰ তাঁতী

নলবাৰীৰ জাপি

সৰ্থেবাৰীৰ লটা (লোটা)

হাজোৰ ফোটা।”

সাধাৰণতে, যেনে কৰ্ম তেনে ফল পোৱা যায়।

নিজৰ কৰ্ম দোষৰবাবে আনক দোষাৰোপ কৰি লাভ নাই—

“আপোনাৰ কৰ্মদোষ

কি কৰিবা হৰিত ৰোষ।”

আকৌ, প্ৰতিশোধ পৰায়ণ লোকে নিজৰ ক্ষতি কৰি হ'লেও আনৰ অপকাৰ কৰি ভালপায়।

তেনেক্ষেত্ৰত প্ৰবাদ আছে এনেদৰে—

“আপোনাৰ নাক কাটি

সতিনীৰ যাত্ৰা ভংগ কৰা।”

সংসাৰত সকলোৰে সমানেই উদগতি নহয়।

কিছুমানৰ অৱস্থা জয়জয় ময়ময়, তাৰ বিপৰীতে কিছুমানৰ অৱস্থা ছালচিগা ডিকহুজনৰ নিচিনা—

“কাৰোবাৰ ৰামৰাজ্য,

কাৰোবাৰ সৰ্বনাশ।।

এনেকৈয়ো কোৱা হয়—

কাৰো ভাগ্যত হাতী-ঘোঁৰা,

কাৰো ভাগ্যত টেকী খোৰা।।”

এলাহেই অধোগতিৰ মূল। সেয়ে প্ৰবাদ

আছে—

“হেলায় হেলগতি

হেলায় যায় অধোগতি।”

(গোৱালপৰীয়া)

সময়ে সময়ে আকৌ একোটা যোজনাই একাধিক বিষয় সামৰি লোৱাও পৰিলক্ষিত হয়। যেনে—

“টিক বল্ধা ওলাই মাটি।

মাক ভালেহে জীয়েক জাতি।।”

— এই যোজনাটিৰ জৰিয়তে তিনিটা কথাৰ

সম্প্ৰদ পোৱা যায়—

১) হালোৱা বলধৰ আৱশ্যকীয় ৰূপ,

২) খেতিৰ কাৰণে কেনে মাটি লোৱা উচিত,
৩) ছোৱালীৰ স্বভাৱ-চৰিত্ৰ নিৰূপন, - এই তিনিটা
বিষয়ে অভিজ্ঞতা জনিত জ্ঞানৰ সন্ত্ৰেদ এই
এধানমানি যোজনাটোৰ মাজেদি প্ৰকাশিত হৈছে।

এনেদৰে, অসমীয়া ঘৰুৱা তথা সমাজ জীৱনত
প্ৰচলিত বিভিন্ন কাৰ্যকলাপ এনে প্ৰবাদ-পটন্তৰ বা
ফকৰা-যোজনা সমূহৰ মাজেৰে অতি সুন্দৰভাৱে
পৰিস্ফুট হোৱা আমাৰ সকলোৰে দৃষ্টিগোচৰ হয়।
সেয়ে, অসমীয়া লোকমানসৰ প্ৰতিচ্ছবি ইয়াত
প্ৰকাশিত হয়। গতিকে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ ই
অমূল্য সম্পদ। পৰিশেষত পণ্ডিত সমালোচক
মহেশ্বৰ নেওগদেৱৰ ভাষাৰে সামৰিব পাৰি “যিবোৰ

(ফকৰা-যোজনা) লোক-প্ৰজ্ঞাৰ (folk-lore)
সূক্ষ্ম সমষ্টি। আন আন লোক সাহিত্যৰ দৰেই প্ৰবাদ
বাক্যত প্ৰজ্ঞাৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত প্ৰকাশ, জীৱনৰ টিপনী।”

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী :-

- ১। নেওগ, মহেশ্বৰ : অসমীয়া সাহিত্যৰ
ৰূপৰেখা।
- ২। বৰা, ৰমেশ চন্দ্ৰ : প্ৰবাদ : এটি পৰ্যালোচনা
(প্ৰবন্ধ)।
- ৩। শৰ্মা, শশী : অসমৰ লোকসাহিত্য।
- ৪। শৰ্মা, নবীনচন্দ্ৰ : অসমৰ লোক-সংস্কৃতিৰ
আভাস। ○○

প্ৰজ্ঞাই আমাক শান্ত আৰু নত্ন হ'বলৈ শিকাইছে; কোনোবাই
এখন গানত চৰিয়ালে জানখন গালো পাতি দিবলৈ শিকাইছে।
কিন্তু কোনোবাই যদি একে সময়তে আমাৰ দুয়োখন গানত
চৰিয়াল্লা; তেতিয়া আমি কি কৰিব লাগিব সেই কথা কিন্তু
ক'তো লিখা নাই।

— অলিভাৰ ওৱেল হোমছ

SUSTAINABLE RURAL ROAD MAINTENANCE THROUGH CONVERGENCE WITH MGNREGA & PMGSY

Kabita Kalita

Dr. Raju Subba

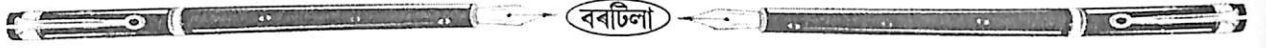
Asst. Professor in Management

Introduction :

Rural Connectivity becomes a critical component in the socio-economic development of rural people, providing access to amenities like education, health, marketing etc. It has been established that investments in rural roads lifts rural above the poverty line. The evidence also indicates that as the rural connectivity improves, the rural poverty level come' down. There had been imbalanced development of the rural road network in the country. Some States provided full connectivity while some others did not have enough financial resources at their disposal and consequently complete connectivity remained at low levels. There were also problems of inadequate funds for maintenance, up gradation and reconstruction of existing rural roads. A network approach and provision of sustainable accessibility with assured maintenance was virtually not

found.

Some of the major constraints and bottlenecks in providing rural connectivity are insufficient funds with States for rural roads, inadequacy and unpredictability of funds for rural roads, inadequate maintenance of rural roads by many States due to inadequate funds, resulting in pressure on rural roads, quality and specifications not strictly adhered to, layers of informal subcontracting at the cost of quality, some roads constructed without bridges etc. With this as backdrop, Government of India had launched Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana in the year 2000 to provide connectivity to unconnected eligible habitations and upgradation of select existing roads to the standards. The system followed in implementation has several new aspects and is found to be acceptable for rural roads development.

The primary objective of the programme was to provide connectivity by way of All weather roads to unconnected habitations with population 1000 and above by 2003 and those with population 500 and above by 2007 in rural areas. In respect of Hill/desert/tribal areas, the objective is to link habitations with population 250 and above. Up-gradation of selected rural roads to provide full farm to market connectivity is also objective of the scheme, though not acknowledge the critical importance of the institutional framework for effective maintenance and call for the ultimate devolution of PMGSY roads management and ownership to local governments and the Panchayati Raj Institutions (PRIs). Therefore, road maintenance project will be prepared accordingly. Works required and covered under MGNREGA will be selected under MGNREGA Works not allowed under MGNREGA but permissible under PMGSY will be selected under PMGSY.

Maintenance is one of the main challenges yet to be overcome under PMGSY implementation nearly ten years since its inception. Under the programme, the contractors are required to maintain the roads built for five years after completion of investment. The States are expected to provide funding both for the initial five year maintenance contract and the subsequent road maintenance activities. Efforts have been

made to ensure regular maintenance, but the results are far from adequate. A PMGY audit of maintenance activities estimated that only 30 percent of maintenance requirements are met for the network as a whole and even under the five-year maintenance contracts surveys reveal that many roads are not receiving proper maintenance. Joint monitoring and supervision of activities should be planned. Baseline assessment, concurrent appraisal and documentation and evaluation of impact of PMGSY and MGNREGA on a set of indicators for eco-restoration as well as for local community needs could be initiated. Quantification of benefits of works undertaken could also be taken up.

Financial Outlays and Outcome Budget :

The development and maintenance of any road comes with cost, therefore, it is very important to know the total allocation of funds prepared by the government for the development and its maintenance. From the table given below it is understood that the allocation of fund and the expenditure is mis-matched. The total amount allocated for the development of rural roads during the period of 2000-12 is Rs. 109305.95 in crore and the total expenditure made on the road is 91483.02. It is clearly seen that the government is not fully utilizing the allocable fund.

Table : 1
Allocation and Expenditure

Particulars	2009-10		2009-11	
	Trag-ets	Achievements	Trag-ets	Achievements
Length (in Km.)	55,000	60,117	55,000	60,117
Habitations (in nos.)	13,000	7,877	13,000	7,877

Particulars	2009-10		2009-11	
	Trag-ets	Achievements	Trag-ets	Achievements
Length (in Km.)	30,000	30,995	30,000	16,287
Habitations (in nos.)	4,000	6,537	4,000	4,968

Source : PMGSY Briefing book, December 2012, GOI

It is seen from the above given table that the achievements in case of length in km recorded is more than the target. The target to cover the length in 2005-06 was 17,454 but the achievement recorded 22,891km in length. Similarly in the year 2006-07 targeted 27,250 lengths in km and achieved 30,710 lengths in km and so on. The year 2012-13 is to be marked that the targeted length in km in km is not achieved. The achievement record 16,287 in case of 30000 targets.

Similarly the researcher also tried to find out the target and achievements in case of habitations. The achievement in case of habitations is recorded also seen more than the target. The year 2007-08, 2008-

09 and 2009-10 recorded less than the target, i.e. target 14,015 in km achieved 11,336, target 18,100 and achieved 14,475 and 13,000 and achieved 7,877 vice versa.

It is to be noted that there is huge dissimilarities in the target and achievement of road developments. Therefore the sustainable rural roads development is not taking place. To overcome this problem, the government need to prepare a concrete master plan for sustainable rural roads development.

Sources of Raising of Additional Financial Resources :

Development of any road requires a huge amount. It is seen that the two agencies namely Asian Development Bank and World Bank have been funding for the development of rural roads of our country. The size of amount procured by the government and implemented for the completion of project is discussed briefly.

v. Project 4 (Loan No. 2535) :

A loan of US\$ 185 million under Multi-Tranche Financing Facility has been taken to finance the sub projects of Batch III in Assam, Odisha and West Bengal. ADB has made effective this loan on 26th November 2009. This project will provide the connectivity or rural roads for 871km in Assam, 1,287km in Odisha and 660km in West Bengal. Thereby, the project will connect 397 habitations in Assam and 517 habita-

tions in Odisha and 704 habitations in West Bengla. The loan was closed on 31st December, 2012.

vi. Project 5 (Loan No. 2651) :

A loan of USS 222.22 million under Multi-Trance Financing Facility has been taken to finance the sub projects of Batch IV in Odisha, Batch V and supplementary Batch V in Madhya Pradesh, Batch III (lot II) in West Bengal and Batch IV in Chhattisgarh. The loan has become effective on 29th October, 2010. This project will provide connectivity of rural roads for 325km in Chhattisgarh, 2,535km in Madhya Pradesh, 1,512km in Odisha and 443km in West Bengal. The project will thereby connect 428 habitations in Odisha, 895 habitations in Madhya Pradesh and 257 habitations in West. Loan will be closed on 30th June, 2014.

Rural Connectivity Investment Program (Supplementary) :

Proposed Rural Connectivity Investment Programme (Supplementary) of USS 500 M aims to construct or upgrade all-weather 7,000km of Rural Roads connecting the unconnected eligible habitations and upgrading the already constructed roads to All-weather connectivity and taking 10% roads for research and innovative practices in road construction in the States of Assam, Bihar, Chhattisgarh, Madhya Prades, Odisha and West Bengal.

Measures taken to ensure quality and transparency

4. Quality Assurance Mechanism under Pradhan Mantri Gramin Sadak Yojana : PMGSY Guidelines emphasize upon quality centered implementation strategies and recognize quality as essence of the Programme. To bring execution of the Programme to the desired high quality standards, a three tier quality management mechanism has been institutionalized under PMGSY.

5. Citizen information boards :

Citizen information boards are displayed in local language at prominent locations the benefited habitations indicating the volume of materials used in each layer of the pavement.

6. Inspection of PMGSY works by public representatives :

State Governments have been advised to arrange joint inspection of ongoing as well as completed works under PMGY by Hon'ble MPs, Hon'ble MLAs and functionaries of Panchayat Raj Institutions.

It is proposed that PMGSY-II consolidates the existing rural road network. It would cover Upgradation of existing selected rural based on a criterion to make the road network vibrant. The selection of routes would be with the objective of identification of rural growth centers and other critical rural hubs, rural place of importance

(connectivity to other growth poles, market, rural hub, tourist place etc.) Development of Rural Hubs & growth centers are crucial to the overall strategy of facilitating poverty reduction through creating rural infrastructures. Growth centers/rural hubs provide markets, banking and other service facilities enabling and enhancing self employment and livelihood facilities. They also help ensure raw materials and labour inputs for off-farm activities. They will also help bring the benefits of economic growth to the rural hinterland, including white goods, automobiles etc. PMGSY –II, by recognizing growth centres/ rural hubs and facilitating their connectivity to the hinterland will catalyse livelihood based programmes, including the Nation Rural Livelihoods Mission (NRLM) launched in the 12th FYP central. The Programme has since been implemented by the Ministry of Rural Development, Government of India. A brief description of the implementation strategy adopted by the Ministry of Rural Development during 10th and 11th plan period under PMGSY was decentralized planning, standards and specifications, Detailed Project Reports (DPRs) and scrutiny, institutional arrangements and HRD, procurement Process Quality Assurance, maintenance, online Monitoring, Management and Accounting System operations manual and Programme Monitoring.

Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana :

As an effective poverty alleviation, “Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana” (PMGY) was launched in the year 2000, as a centrally sponsored Programme and a onetime special intervention. The primary objective of the Programme was to provide connectivity by way of All-weather roads to unconnected habitation with population 1000 and above by 2003 and those with population 500 and above by 2007 in rural areas. In respect of hilly/desert/tribal areas, the objective is to link habitations with population 250 and above. Up-gradation of selected rural roads to provide full farm to market connectivity is also an objective of the scheme. The Programme has since been implemented by the Ministry of Rural Development, Government of India. The basic time frame for completion of the Programme was perceived to be 2007; however, because of constraints of capacity of implementation in the States and availability of funds, the targets of the programme have not been achieved so far.

Sustainable Road Maintenance through Convergence :

Convergence of inter- sectoral programmes such as PMGSY with MGNREGA will enable better planning and effective investments in rural areas. Convergence also bring synergy between different government programmes and/or schemes in term of their planning, process and implementation. Mahatma Gandhi Na-

tional Rural Employment Guarantee Act (MGNREGA) has also provision to take up rural connectivity to provide all weather access. More than 16% of MGNREGA works currently relate to rural connectivity. In February 2009, the MoRD has issued guidelines for the convergence between MGNREGA and PMGSY. Convergence between MGNREGA and PMGSY is mutually beneficial. The PMGSY guidelines

The year wise allocation of funds and the expenditure is as under

Year	Appocation (Rs.in crore)	Expenditure incurred (Rs.in crore)	Remarks
2000-01	2500.00	6,529.93	Separate year wise information not available
2001-02	2500.00		
2002-03	2500.00		
2003-04	2325.00		
2004-05	2468.00	3,077.45	Assistance from ADB/WB From RIDF Window of NABARD
2005-06	4220.00	4,100.39	
2006-07	6273.00	7,304.27	
2007-08	11000.00	10,618.69	
2008-09	15280.15	15,161.98	
2009-10	17840.00	18,832.92	
2001-11	22399.80	14,910.98	
2011-12	20000	10,946.41	
Total	109305.95	91483.02	Difference in allocation and expenditure is s+17822.93

Source : PMGSY Briefing book, December 2012, GOI

Outcome target and achievements :

Prior to 2005-06, no specific physical targets were laid down. From the year 2005-06 onwards, targets in terms of num-

bers of habitations to be connected and road length (in kms) to be completed have been specified in the Outcome Budget. Year-wise targets and achievements are given below:-

Table :: 2

Outcome target and achievements

Particulars	2005-06		2006-07	
	Traget	Achievements	Traget	Achievements
Length (in Km.)	17,454	22,891	27,250	30,710
Habitations (in nos.)	7,895	9,435	9,435	10,801

Particulars	2006-07		2006-07	
	Traget	Achievements	Traget	Achievements
Length (in Km.)	39,500	41,231	64,440	52,405
Habitations (in nos.)	14,015	11,336	18,100	14,475

Assistance from Asian Development Bank (ADB) :

ADB has been providing the assistance to PMGSY programme in the States of Assam, Chhattisgarh, Madhya Pradesh, Odisha, West Bengal, Chhattisgarh and Madhya Pradesh. Rural Roads Sector-II Investment Programme (RRSIP) is being implemented in Assam, Chhattisgarh, Madhya Pradesh, Odisha and West Bengal. Rural Connectivity Investment Program (RCIP) of USS 800 M has been approved on 17th July 2012. The investment programme will finance the PMGSY in four tranches in the State of Assam, Chhattisgarh, Madhya Pradesh, Odisha and West Bengal.

PFR-1 for Tranche I of Rural Connectivity Investment Programme has been filed on 15th May, 2012.

i. Rural Roads Sector I Project (RRSIP) (Loan No. 2018-IND) : ADB has approved the loan of US\$ 400 million under Rural Road Sector I Project (RRSIP) to assist the implementation of the PMGSY projects in the State of Madhya Pradesh and Chhattisgarh. A total of 9,574.7 km of All-weather rural roads connecting 3,207 habitations was constructed. Project was successfully completed in June 2009.

ii. Rural Roads Sector II Investment Program Project 1 (Loan No. 2248-IND): ADB has approved the loan of US\$ 180 million under Multi Tranche Financing Facility (MFF) to finance the sub projects in the State of Assam, Odisha and West Bengal. The total length of 2,507 km connecting 1,497 habitations was constructed under this project. The project was successfully completed in June, 2009.

iii. Project 2 (Loan No. 2414-IND): ADB has approved the loan of US\$ 77.65 million for the Batch II Project in Odisha under Multi-Tranche Financing Facility (MFF). The project had provided the connectivity of 1,013 km in Odisha connecting 231 habitations.

iv. Project 3 (Loan No. 2445-IND) : A loan of US\$ 130 million under Multi-Tranche Financing Facility has been taken to finance the sub project of Batch II in Assam and

West Bengal. The loan was made effective by ADB on 5th January 2009. The project will provide the connectivity to 985 km in Assam and 843 km in West Bengal. Thereby, this project will also provide the connectivity to 607 habitations in the State of Assam and 718 habitations in State of West Bengal. Loan will be

1. On-line Management, Monitoring and Accounting System (OMMAS) :

In order to effectively monitor the entire Programme and bring greater efficiency, accountability and transparency in implementation, a modern web based On-line Management, Monitoring and Accounting System (OMMAS) has been set up for the PMGSY. The main Application Software Modules include Rural Road Plan & Core Network, Proposals, Tendering & Contracting Execution (Physical and Financial Progress), Quality Monitoring, Fund Flow and Receipt & Payment Accounts (work accounts). One feature that sets OMMAS apart from other software is its total transparency. One can start with national level abstract outputs and drill one's way through the State, District and Block level abstraction to the basic elements the data building blocks, which are 'roads', 'habitations' and 'Rupees'. The web site is www.omms.nic.in. With the stabilisation of the Receipts & Payments Module of OMMAS, manual compilation of Accounts is being dispensed with by State Rural Roads Development Agen-

cies (SRRDAs). e-Payment, e-Procurement and on-line processing of funds release proposals from SRRDAs to MoRD have been added to it. Reports are also available in Hindi, Oriya, Gujarati and Tamil. To facilitate decision making, a graphical Decision Support System (DSS) has been added.

2. Standard Bidding Document:

A Standard Bidding Document has been developed for the Programme after the study of good procurement systems and best national and international practices. The work of development of Standard Bidding Document was given to the experts of the field. The procurement process and Standard Bidding Documents of various States, MoRTH, World Bank and ADB etc. were

studied and the development of draft documents was completed. The draft was subjected to the process of review and consultation by experts and the State Governments.

3. e-Procurement under PMGSY :

As per the PMGSY Guidelines, a well established procedure for tendering through competition is required to be followed for selection of agencies to execute the projects sanctioned under the Scheme. Keeping in view the comparative advantage of e-Tendering, the Ministry of Rural Development had decided for e-Tendering w.e.f. April, 2009 and presently all States are procuring the works under PMGSY through e-Tendering. ○○

"Strength does not come from physical capacity. It comes from an indomitable will."

- Mahatma Gandhi.

"The only source of knowledge is experience."

- Albert Einstein

Public Distribution System in India

Haripriya Dutta

Asst. Professor

(Accountancy)

In the present scenario, it is all evident that food availability is not the solution to the food insecurity. During last two decades, food production in the world has increased more than enough to feed all the people at all the time. However, the truth is that more than half of people in India have to live hungry due to lack of food affordability. Again, food affordability without adequacy cannot ensure the food security as well. In such situation, a strong need arises for an effective social safety net in the form of food distribution system so that every human gets adequate food at an affordable price. Responding to the need, almost every country in the world has introduced supply chain management system. In India, we have Public Distribution System (PDS) operational since British regime for the purpose.

Public Distribution System (PDS) is one of the remarkable government policies with no famine occurrences in India after

its adoption to its credit. It is a system of managing food procurement, storage and distribution at subsidized rate along with the logistical aspect. The basic objectives behind the PDS are to-(I) ensure availability of essential commodities specially food through an inbuilt supply chain management and (II) make them available at an affordable and stable price at the immediate vicinity of the people or the households. The central government through Food Corporation of India (FCI) does the procurement, storage, transportation and mass allocation of food among the state governments. The state Governments on the other hand, take the operational responsibility including allocation within State, identification of families below the poverty line, issue of Ration Cards and supervision of the functioning of Fair Price Shop (FPS). Thus, PDS is the concerted effort of both central and state governments.

At present the mostly distributed commodities of India are- wheat, rice, sugar and kerosene. In some state or UTs additional items of massconsumption such as pulses, edible oils, iodized salt, spices, LPG gas etc are also distributed through FPSs. There are approximately more than 50 thousand FPS s in the country. The beneficiaries to PDS are categorized as- APL (Above Poverty Line), BPL (Below Poverty Line), AAY (Antyodaya Anna Yojana) and Annapurna and varied coloured ration cards are issued to each category. Pink colour ration cards are for APL families, dark green ration cards for BPL, Yellow colour ration cards holder are AAY families and light green coloured ration card holders are essentially the beneficiaries under Annapurna Scheme.

Food Corporation of India (FCI) was established under Food Corporations Act 1964, on 14 January 1965. The head quarters of FCI is at Chennai, operating through 5 zonal

offices and 24 regional offices across the country. With such a huge coverage, FCI becomes the second largest Food supply chain management in the world. It was set up for the implementation of following objectives of the National Food Policy-

- . Effective price support operations for safeguarding the interests of the farmers
- . Distribution of foodgrains through out the country for PDS

. Maintaining satisfactory level of operational and buffer stocks of foodgrains to ensure National Food Security

. Regulate market price to provide foodgrains to consumers at a reliable price

FCI has its responsibility to procure, store, allocate and transfer the foodgrains to the states and UTs as per the decisions taken by the Ministry of Food and Ministry of Agriculture. The concept of state trading was revived with setup the FCI. It has to purchase foodgrains that satisfy the FAQ (Fair Average Quality) specification from the farmers at the rates specified by the Govt. of India, which is known to be Minimum Support Price (MSP). To decide the minimum support price government takes care to ensure minimum coverage of cost of production with the price and thus, leave a reasonable profit margin to the producer i.e. the farmer.

However, Public Distribution system could not be said as a success story any way. The major criticism of that time after its four decades of performance was come out as its ineffective reaching the poor, even if it's even-handed approach for each income groups. A huge portion of vulnerable section of population were not availed with sufficient food due to the remoteness of their habitant along with their low food affordability and the weak PDS structure. Critics say that PDS was more an urban biased and pro rich mechanism. FPSs use to

supply food as first come first served basis. This turned out to be because of leakage and non-commitment on the system by the poor households. A number of studies of that time suggested for proper targeting of PDS. According to the studies, targeting to the poor was the solution of the problem. Moreover, beneficiaries could get an opportunity to be organized, when targeting and thereby monitoring the FPS to ensure genuine distribution of food. Furthermore, with the general entitlement scheme of PDS, there seemed very small transfer of income to the poor households. This was another drawback for the decades old distribution system. Generalized entitlement scheme is a costly avenue for a country like India where a huge money in the form of subsidy to be issued, contributing to the high fiscal deficit in the country. Such entitlement allows a considerable portion of subsidy to go to non-poor. This does not serve the purpose of PDS. Therefore, targeting to the poor is more encouraging.

Keeping in mind to make PDS an effective safety net for poor and to keep distribution within limits set by domestic procurement and subsidy budget, GOI had come out with Revamped PDS (RPDS) in June 1992. Around 1775 blocks are set up in the tribal, hilly, drought prone and 'de-certified' areas according to this scheme under RPDS. This scheme works under the various programmes like-Drought

Prone Area Programme (DPAP), Integrated Tribal Development Projects (ITDP), Desert Development Programme (DDP) and certain Designated Hill Areas (DHA). Under this system, foodgrains are issued at 50 paise less than the central issue price and foodgrains are allotted up to 20 kgs per card. After this reform, an affirmative change could be witnessed in the trend of PDS structure in India with the implementation of RPDS. PDS, which was initially blamed as urban biased, now, targeting the poor and remote areas.

Although the PDS was a social safety net in India, but the benefits are not reaped by actual beneficiaries in most of the time. The malpractices like misuse of resources, mismanagement of the programme were become the features of the system. To evade such situation GOI re-launched erstwhile PDS was replaced by Targeted Public Distribution system on the recommendation of the Chief Ministers' Conference held in July 1996. That is how TDPS came in to being in June 1997. The potential beneficiaries are divided into Below Poverty Level (BPL) and Above Poverty Line (APL) under TDPS and arrangement are made for ensuring transparency and accountability at FPS level.

GoI has taken certain measures to strengthen TPDS. Some of them are-introduction of Public Distribution System (Control) Order, 2001, strengthening the

monitoring and vigilance, increasing transparency in functioning of TPDS, organizing publicity-cum awareness Campaign, allocation of ration unto six months at one go, computerization of TPDS Operations, improve the efficiency of FPS operations etc. Various measures have undergone to make TDPS a great success by the GOI. The effectiveness of such measures is doubtful. Especially misallocation and misappropriation

of food grains are still in practice. A country cannot avoid such a distribution system, but have to avoid the malpractices in the PDS system. Empowering people of their rights, strong political will and administrative commitment, greater monitoring and evaluation and regular reform of the TDPS can bear hope of avoiding such malpractices. ○○

"Wise men speak because they have something to say, fools because they have to say something."

— Plato

"Society exists only as a mental concept, in the real world there are only individuals."

— Oscar Wilde

Most folks are as happy as they make up their minds to be.

— Abraham Lincoln

বিহু গীতত অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিফলন

বৰ্ণা শৰ্মা

সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

বিহু অসমৰ জাতীয় উৎসৱ। ই প্ৰধানকৈ কৃষিভিত্তিক সাংস্কৃতিক উৎসৱ। অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ লগত বিহুৰ সম্পৰ্ক চিৰযুগমীয়া। বিহুক বাদ দি অসমীয়া সংস্কৃতিৰ অস্তিত্বৰ কথা ভাবিবই নোৱাৰি। বিহুৰ মাজেৰে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ স্বৰূপ, আদৰ্শ, জীৱন তথা সৌন্দৰ্য্যবোধৰ সজীৱ অনুভূতিৰ প্ৰকাশ ঘটে। 'বিহু' শব্দটো সাধৰণ ভাৱে আনন্দসূচক অৰ্থত ব্যৱহাৰ হয়। অসমৰ পাহাৰে ভৈয়ামে বসবাস কৰা নানা জাতি জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ মাজতো কৃষিভিত্তিক উৎসৱ হিচাপে বিহুৰ প্ৰচলন আছে। প্ৰাচীন পণ্ডিতসকলে 'বিহু' শব্দটো সংস্কৃত 'বিষ্ণুৱণ' শব্দৰ পৰা আহিছে বুলি মত প্ৰকাশ কৰিছে। অসমৰ লগতে ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য অঞ্চলতো বিহুৰ সমধৰ্মী উৎসৱ পালন কৰা হয়। দক্ষিণ ভাৰতৰ নায়াৰসকলৰ মাজত নৱবৰ্ষৰ উৎসৱক 'বিষ্ণু' বোলে। হিমালয়ৰ নামনি অঞ্চলৰ 'খচৰ'সকলৰ মাজতো বিহু 'সমধৰ্মী' 'বিষ্ণু' উৎসৱৰ প্ৰচলন আছে। একেদৰে পাঞ্জাবতো অসমৰ মাঘ বিহুৰ সময়ত 'লহড়ী' আৰু ব'হাগ বিহুৰ সময়ত 'বৈশাখী' উৎসৱ পালন কৰা হয়। এনে উৎসৱ সমূহে আমাৰ দেশৰ জাতীয় ঐক্যৰ কথাৰ সূচায়।

বিহু উৎসৱৰ সৈতে বিহু গীতৰ এক ওতঃ

প্ৰোতঃ সম্পৰ্ক আছে। বিহু গীতবোৰে অসমীয়া সভ্যতা সংস্কৃতিৰ পৰিচয় বহন কৰে। একোটা জাতিৰ সংস্কৃতি এদিনতে গঢ় লৈ উঠা নাই। যুগ যুগান্তৰৰ পৰিক্ৰমাত একোটা জাতিৰ যি জীৱন তটিনী প্ৰৱাহিত হৈছে, তাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিহে জাতিৰ সংস্কৃতিয়ে স্বকীয় ৰূপ লয়। পূৰ্ব প্ৰচলিত উৎসৱ- অনুষ্ঠান, ক্ৰিয়া-কৰ্মৰ লগত সংগতি ৰাখি অসমীয়া জাতিৰ জীৱন-যাত্ৰা আৰম্ভ হৈছে। গতিকে, বিহুগীত সমূহৰ মাজেৰে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ বাস্তৱ আৰু সজীৱ চিত্ৰৰ প্ৰতিফলন ঘটাবোৰ স্বাভাৱিক।

অসমীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত যৌথ পৰিয়ালৰ ভূমিকা গুৰুত্বপূৰ্ণ। মাক-বাপেক, ককাই-ভাই, শাহু-বোৱাৰী, জীয়ৰী, জোঁৱাইৰ সৈতে অসমীয়া গৃহস্থালি ভৰপূৰ। ভিন্ন সম্বন্ধৰ আওতাত জীৱন চৰ্যা চলোৱাৰ বাবে অসমীয়া গৃহস্থালিৰ মাজত বিভিন্ন ৰীতি-নীতিৰো প্ৰচলন আছে। এনে ৰীতি-নীতিৰ আভাষ বিহু গীতৰ মাজতো পোৱা যায়। অসমৰ কোনো কোনো গ্ৰাম্যাঞ্চলত জোঁৱাইৰ সন্মুখত শাহুৱে মুখ দেখুৱাৰ নিয়ম নাই। বিহু গীততো এনে ৰীতি-নীতিৰ উল্লেখ আছে —

“বাঁহ তলে তলে বাঁহীটো বজালোঁ

শাহুৰে শুনকহি বুলি।

শাহু আয়ে শুনিলে মিচিকাই হাঁহিলে
জোঁৱাই ধেমেলীয়া বুলি।।

গাভৰু ছোৱালী থকা ঘৰ এখনৰ সৌন্দৰ্য্যই সুকীয়া। এগৰাকী জীয়ৰী ছোৱালীৰ মনত নিজৰ ঘৰখনক সকলো ফালৰে পৰা সজাই পৰাই ৰখাৰ এটি হেঁপাহ লুকাই থাকে। অসমীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত জন্মলগ্নৰে পৰা ছোৱালীজনীক নিজৰ মাতৃয়ে ভৱিষ্যত স্বামীগৃহৰ বাবে উপযুক্ত হোৱাকৈ সকলো কামতে পাৰ্গত কৰি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰে। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে জীয়ৰী ছোৱালী ঘৰৰ মান-সন্মানৰ মাপ কাঠি। তাইৰ ওপৰতে যেন নিজৰ বংশৰ মান ৰক্ষাৰ গুৰু দায়িত্ব। তৎস্বত্বেও নিজৰ ছোৱালীজনীক আনৰ হাতত অৰ্পণ কৰাৰ মুহূৰ্ত্তো সকলো পিতৃ-মাতৃৰ বাবে বেদনাদায়ক। পিতৃ-মাতৃৰ বুকুৰ পৰা কন্যা সন্তানৰ বিচ্ছেদৰ কৰুণ চিত্ৰ বিহুগীত সমূহৰ মাজতো পোৱা যায়—

“আগফালৰ শূৱনি কাকিনী তামোল
পিছফালৰ শূৱনি পান
বৰ ঘৰৰ শূৱনি জীয়ৰী ছোৱালী
উলিয়াই দিবলৈ টান।”

বিহু গীতবোৰত সহজ-সৰল ঘৰুৱা জীৱনৰ সৌন্দৰ্য্যবোধৰ উমান পোৱা যায়। তাঁতশালখন অসমীয়া শিপিনীৰ হিয়াৰ আমঠু। তেওঁলোকে নিজৰ দৈনন্দিন ঘৰুৱা কাম-কাজৰ তালিকাত বয়ন শিল্পকো সমানেই স্থান দিছিল। শিপিনী সকলে চেনেহৰ দীঘেৰে আৰু মৰমৰ বাণীৰে আপোনজনৰ বাবে নানাৰঙী বিহুৱান বৈ উলিয়ায়। তাঁতশালৰ লগত অসমীয়া শিপিনীৰ এৰাব নোৱাৰা এনে গভীৰ

সম্পৰ্কই বিহু গীততো স্থান লাভ কৰিছে—

“অতিকৈ চেনেহৰ মুগাৰে মছৰা
তাতোকৈ চেনেহৰ মাকো।
তাতোকৈ চেনেহৰ ব'হাগৰ বিহুটি
নেপাতি কেনেকৈ থাকো।”

অসমীয়া মানুহৰ বসন-ভূষণ সম্পৰ্কেও বিহুগীতৰ পৰা জানিব পাৰি। সাজ-পাৰৰ প্ৰাচুৰ্য্য অসমীয়া মানুহৰ আন জাতিতকৈ বেছি। পুৰণি অসমীয়া মহিলাই পাট, মুগা, বিহা-মেখেলা-চাদৰ আৰু পুৰুষ সকলে শালে কটা চুৰিয়া, চাদৰ, চেলেং, ৰঙা শেলৰ ম'ৰা নেজীয়া গামোছা মূৰত মৰাৰ বৰ্ণনা পোৱা যায়। “গুণাকটা পাগুৰী, শেলে দিয়া চুৰিয়া আহে তিৰে বিৰে কৰি” অথবা সোণতে সুৰগা মুগাৰে মেখেলা”- আদি বিহুগীত বোৰেই ইয়াৰ নিদৰ্শন বহন কৰিছে। অসমীয়া গাভৰুৱে সাজপাৰৰ লগতে দেহৰ বিভিন্ন অংগত পৰিধান কৰা আ-অলংকাৰেও বিহুগীতত ঠাই উলিয়াই লৈছে—

“জাংফাই কেৰুযোৰ পিনিয়লি বাখৰ বোৰ
কানত জিকে মিকে কৰে।”

অসমীয়া মানুহৰ খাদ্যাভ্যাসৰ সুবাসো বিহুগীতবোৰত মলমলাই আছে। অসমীয়া জাতিৰ প্ৰধান আহাৰ ভাত, শাক-পাচলি আৰু মাছ-মগুহ। জহা, বৰা, আহু, শালি ধানৰ নাম উল্লেখ বিহুগীতত পোৱা যায়। কোনোটো গীতত ক'লা জহা চাউলৰ সুস্বাদু আৰু সুগন্ধি ভাতৰ ইংগিত পোৱা যায়। আকৌ, অসমীয়া সমাজত বহুল ভাৱে প্ৰচলিত কৰকৰা আৰু পইতা ভাতৰো উল্লেখ বিহু গীতত পোৱা যায়। “বকুল বৰা ধানৰ আঁঠে ভাজিছিলো” “নলচুটি চাউলৰ ভাত”, “এবাটি নহৰু, এবাটি পনক

এবাটি খুতুৰা শাক”, “বাৰীৰ মৰলীয়া শাক”, “মাছৰ চিকুণ মোৰা, টোপনিৰ চিকুণ পুৰা”, “পইতা, পোতনি” — আদি গীতবোৰত অসমীয়া খাদ্য সম্ভাৰৰ এখন মনোৰম চিত্ৰ আমি প্ৰত্যক্ষ কৰো। তামোল পানৰ ব্যৱহাৰৰ কথাও বিহু গীতত পোৱা যায়। তামোলৰ লগত চুন, ধপাত আৰু লং-জাইফল খোৱা হয় বুলিও কেতবোৰ বিহুগীতত উল্লেখ আছে—

“খুৰীয়াই খুৰীয়াই তামোল কাটি দিছিল
তাৰো মাজে দিছিল লং।”

আকৌ, যাৰে তাৰে হাতৰ কটা তামোল খালে
জাত যায় বুলি প্ৰচলন থকা লোকবিশ্বাস বিহু গীতৰ
মাজেৰে প্ৰকাশ পাইছে—

“তোমাৰ হাতে কটা তামোল
নাখাওঁ লাহৰী,
আমাৰে মৰিব কুল।”

অসমীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত প্ৰেম-প্ৰনয়ৰ এক সুকীয়া মাদকতা আছে। মৰম-চেনেহক নেওচি সমাজত কোনো জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। প্ৰেমক লৈয়ে বহুতো কাব্য-কাহিনী ৰচিত হৈছে। আকৌ, প্ৰেমক লৈয়ে নানা যুদ্ধ বিগ্ৰহো হৈছে। সমাজ থাকিলে মানুহ থাকিবই আৰু মানুহ থাকিলে প্ৰেম থাকিবই। ডেকা-গাভৰুৰ প্ৰেম, ল’ৰা-ছোৱালীৰ প্ৰতি মাক-দেউতাকৰ প্ৰেম, সমাজৰ ইজনৰ প্ৰতি সিজনৰ প্ৰেম। বিহু গীতবোৰত অৱশ্যে ডেকা-গাভৰুৰ প্ৰেমকে প্ৰাধান্য দিয়া হৈছে। জনশ্ৰুতি মতে গাভৰু ছোৱালীৰ মনবোৰ কমোৱা তুলাৰ দৰে পাতল। শাস্ত্ৰয়ো “নাৰীৰ মন দেৱতায়ো নুবুজে” বুলি কৈ গৈছে। গতিকে, গাঁৱৰ সহজ-সৰল ডেকাৰ পক্ষে

প্ৰেমিকাৰ মনটো পোৱাটো সহজ নহয়। বিহু গীতবোৰতো ডেকা মনৰ এনে প্ৰেমজনিত উৎকৰ্ষাৰ উন্মেষ ঘটিছে—

“পৰ্বতে পৰ্বতে বগাব পাৰো মই
লতানো বগাবলৈ টান।
যুৰীয়া হাতীকো বলাব পাৰো মই
তোমাক নো বলাবলৈ টান।”

দূৰণিৰ দেশৰ পৰা বেপাৰ বাণিজ্য কৰি উভতি অহা ডেকায়ে নিজৰ প্ৰেমিকাক সদায় ব্যতিক্ৰমী এসাজ কাপোৰ উপহাৰ দিবলৈ মন কৰে। সেয়ে, নিজৰ প্ৰেমিকাক কি সাজে শুৱাব বা কি সাজে নুশুৱাব এই লৈ তেওঁৰ মনটো উগুলা খুগুলা লাগে। বিহু গীতত ডেকামনৰ এনে অনুভূতিৰ জীৱন্ত প্ৰকাশ ঘটিছে—

“ক’লা চোলাই নুশুৱাই তোক ঐ লাহৰী
বগা চোলাই নুশুৱাই তোক
ৰংপুৰ জিলাতে আছে ৰঙা চোলা
আনি দিম শুৱাব তোক।”

ডেকা-গাভৰুৰ তীব্ৰ অনুভূতি-কল্পনাৰ উপৰিও সহজ-সৰল প্ৰেম প্ৰনয়ৰ গভীৰতাও বিহুগীতত প্ৰতিফলিত হয় —

“তোমাৰ ঐ ভাৱনা
এৰিব নোৱাৰো,
নেখায়ো মৰিব পাৰো।”

আকৌ,

“তোমাক ঐ ভাবোতে চকুপানী টোকোতে
হাতত সিৰামুৰি ধৰে।
শোকে খুন্দা মাৰে কান্দিব নোৱাৰোঁ
চকুপানী দুধাৰে পৰে।”

ডেকা-গাভৰুৰ দৈহিক সৌন্দৰ্য্যৰ বৰ্ণনাও বিহু
গীতবোৰত পোৱা যায়—

“হাতলৈ কি চাবা হাতীৰ শূঁৰে যেন
ভৰিনো কি চাবা গোট
মুখলৈ কি চাবা দোলা দাপোন যেন
কঁকালটি বীণৰে গোট।”

অসমীয়া মানুহৰ মনোজগত, চিন্তাধাৰা, বীতি-
নীতি, ভয়-বিশ্বাস, ধৰ্ম-কৰ্মৰ জগতখনো বিহু গীতত
জিলিকি উঠিছে। “লোককে দেখুৱাই কেটেবাই
মাতিবা, ভিতৰি নেৰিবা বেথা”, “কণা বিধাতাই
নাচায় চকুমেলা”, “কেঁচা কলে কাটি কৰো দেৱী
পূজা”, “কি কৰিব কলিতা কুলে”-আদি বিহু গীতত
ক্ৰমে সমাজত প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাৰ শত্ৰুলৈ কৰা ভয়,
ভাগ্যত কৰা বিশ্বাস, ধৰ্মীয় চেতনা আৰু জাতিভেদৰ
আভাস পোৱা যায়।

বিহু গীতত অসমৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যও ধৰা
দিছে। নৈ প্ৰীতি অসমীয়া জনজীৱনৰ এক এৰাব
নোৱাৰা সম্পদ। অসমীয়া সংস্কৃতি নৈ পৰীয়া
সংস্কৃতি। যুগ যুগ ধৰি অসমীয়া সংস্কৃতি লুইতৰ
বুকুতে স্বতঃস্ফূৰ্ত ৰূপত প্ৰকাশি উঠিছে। লুইতৰ
চাপৰি আৰু বছৰি লুইতৰ পানীয়ে বিভীষিকাৰ সৃষ্টি
কৰা পথাৰ কেইখন অসমীয়া জাতিৰ জীৱন ধাৰণৰ
প্ৰধান সমল। লুইতপৰীয়া অসমীয়া .সংস্কৃতিৰ
আভাষ বিহু গীততো পোৱা যায়। পুৱাৰ সুৰুযৰ
হেঙুলী কিৰণ লুইতৰ পাৰৰ বালিত পৰি জিক
মিকাই উঠাৰ যি সৌন্দৰ্য্য; সেইবোৰ বিহুগীততো
বৰ্ণিত হৈছে —

“লুইতৰে বালি বগে ঢকে ঢকী
কাছই কণী পাৰে লেখি।”

আকৌ, ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গভীৰ সোঁতক সাধাৰণ
মানুহৰ কল্পনাই অশৰীৰী দেৱতাৰ ৰূপ দিয়াৰ
আভাসো “উটুৱাই নিনিবা ব্ৰহ্মপুত্ৰ দেৱতা, তামোল
দি মাতোতা নাই” - আদি গীতত পোৱা যায়।

লুইতৰ উপৰিও দিহিং, দৰিকা, দিচাং, ভোগদৈ
আদিকে ধৰি অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ নদ-নদীৰো
উল্লেখ বিহু গীতত পোৱা যায় —

“ইও নৈ আমাৰে সিও নৈ আমাৰে
জাঁজী নৈ আমাৰে নৈ।”

আকৌ,

দৰিকা, দিচাঙে পানী বাঢ়ি গ'লে
দিখৌ এৰা সুতি হ'ল।।”

বিহু গীতত অসমৰ পৰ্বত-পাহাৰৰ চিত্ৰও
জিলিকি উঠিছে। অসমৰ চাৰিওফালে আগুৰি থকা
সৰু-বৰ, ওখ-চাপৰ পৰ্বত পাহাৰবোৰত অসমীয়া
জনজীৱনৰ সাহস, সংগ্ৰাম, সুখ-দুখৰ স্মৃতি বিজৰিত
হৈ আছে। “পৰ্বতৰ ঢেকীয়া খেৰালি খেৰালি”,
পৰ্বতত মাৰি লোদোমা গাহৰি”, “পৰ্বতত সুগৰী
কান্দিছে লাহৰী” - আদি বিহু গীত বোৰত ইয়াৰ
প্ৰতিধ্বনি শুনিবলৈ পোৱা যায়।

অসমৰ প্ৰকৃতিৰ জীৱন্ত শোভা কপৌ,
কেতেকী, নাহৰ ফুলৰ সৌন্দৰ্য্য আৰু সুবাস, কুলিৰ
কাকলি, শৰত কালৰ বাৰিষাৰ মেঘাছন্ন আকাশেদি
লানি পাতি উৰি যোৱা ৰাজহাঁহ, বগলী আৰু বসন্তৰ
ফুলাম সৌন্দৰ্য্যই বিহুগীতৰ মাজতো ভূমুকি মাৰিছে
—

“আজি বিহু বিহু কালি বিহু বিহু
নাহৰ ফুল ফুলিবৰ বতৰ।।”

কপৌফুল, কেতেকীফুল অঙ্গৰাগৰ লগতে

পূৰ্বৰাগৰো মনোৰম প্ৰতীক। নিজৰ প্ৰেয়সীৰ কাৰণে গছ বগাই কপৌফুল এপাহ আনি দিয়াটো প্ৰেমিকৰ বাবে বৰ কষ্টকৰ। তথাপিও নিজৰ প্ৰেয়সীৰ খোপাত এপাহ কপৌফুল পিন্ধোৱাৰ বাবে প্ৰেমিকৰ অন্তৰত দুৰ্বাৰ হেঁপাহ জাগি উঠে। বিহু গীতত ইয়াৰ আভাষ আছে—

“ৰিঙেকৈ পছৰে শিঙে মোৰ কইনা
ৰিঙেকৈ পছৰে শিং।

চতাই পৰবেতৰ কপৌফুল আনিছো
খোপাতে পিন্ধাই দিম।”

জেতুকা আৰু বহু মথুৰিৰ অৱিহনে বিহু অসম্পূৰ্ণ। অসমীয়া নাৰীয়ে হাতত জেতুকা আৰু ওঁঠত বহু মথুৰিৰ ৰং বোলোৱাটো প্ৰাচীন পৰম্পৰা। আগৰ নাচনীয়ে হাতত আৰু ওঁঠত জেতুকা আৰু বহু মথুৰিৰ ৰং বোলাইহে বিহু নাচিবলৈ টাপলি মেলে। বিহুগীতে এইবোৰ চিত্ৰও সজীৱ কৰি তুলিছে—

“হাতৰে আঙুলি কিনো চায়ে যাবা
জিলিকে জেতুকাৰ বোল।”

আকৌ,

“জেতুকাৰ ৰঙেৰে হাতকে বোলালা
ওঁঠত বহু মথুৰিৰ বোল।।”

বহল পথাৰে অসমীয়া জাতিক কেৱল জীৱন ধাৰণৰ সমলকে যোগোৱা নাই; বৰং সেউজীয়া পথাৰৰ পৰশত অসমীয়া ডেকা গাভৰুৰ অন্তৰত

প্ৰেমৰো উন্মেষ হয়। মুকলি পথাৰ আদিম যুগৰে পৰা প্ৰেমৰ বেদী ৰূপে ব্যৱহৃত হৈ আহিছে। এনে নানৰঙী চিত্ৰ বিহুগীতত পোৱা যায় —

“দূৰতে ঐ নুৰুবা ভূই ঐ মইনা

দূৰতে ঐ নুৰুবা ভূই।

বাওঁতে বিয়াব কঁকাল ঐ লাহৰী

আহোতে বিয়াব ভৰি।”

অসমীয়া সমাজ সংস্কৃতিত প্ৰাচীন কালৰে পৰা বৃক্ষ পূজাৰ প্ৰচলন আছে। বৰ গছৰ ছাঁ গৰখীয়াৰ বিশ্ৰাম বিনোদনৰ স্থান; ডেকা-গাভৰুৰ প্ৰেমৰ কুঞ্জ। এই চিত্ৰও বিহুগীতৰ মাজেৰে প্ৰতিফলিত হৈছে—

“আহোঁ বৰৰ তলে যাওঁ বৰৰ তলে

বৰৰে টপলা পাত

বৰৰ তলতে মোকে নোযোকাবি

ওলাব মইনা মাত।।”

মুঠতে, বিহু গীত সমূহ হৈছে সাধাৰণ চহা মানুহৰ সৰল অনুভূতিৰ প্ৰকাশ মাথোন। সাধাৰণ মানুহৰ ভাষাত উপমা, দৃষ্টান্ত, ৰূপকৰ স্বাভাৱিক সমাৱেশ ঘটে। বিহুগীতৰ প্ৰতিটো চিত্ৰ, প্ৰতিটো অনুভূতি সহজ সৰল উপমাৰে প্ৰকাশ কৰা হৈছে। সততে, যিবোৰ উপমা প্ৰয়োগ কৰা হৈছে, সিবোৰ অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতীক। সেয়েহে, বিহুগীত সমূহে সৰ্বভাৰতীয় পটভূমিত অসমীয়া সমাজ জীৱনক জীৱন্ত ৰূপত তুলি ধৰিছে বুলি ক’ব পাৰি।

গুৰু : ‘গু’ শব্দৰ অৰ্থ অন্ধকাৰ আৰু ‘ৰু’ শব্দৰ অৰ্থ অন্ধকাৰ নিবাৰক। যিজনো অজ্ঞান

ৰূপ অন্ধকাৰ নষ্ট বা নাশ কৰে, তেৱেই গুৰু।

Folk Culture in the Context of North-East India: Tradition and Change

Dr. Dibakar Maut

Assistant Professor (HOD)

Department of English

A. (i) Introduction:

North-East of India has been the epitome of multiple human creativity, heritage and cultures. The region is unique due to its historical, archaeological, ethnographical, religious and artistic endeavours.

Folk Cultures of this region combines a large variety of colorful tribal people. This area has great scope for research and exploration, especially in the current age of globalization. The study tries to focus some of the major aspects of change in the traditional life of the folk people of north-east India.

B. Definition of Folk Culture and Modern Age:

(a) The meaning and importance of culture:

The meaning of culture covers dif-

ferent aspects of life. The term 'culture' refers to the language, beliefs, values and norms, customs, dress, diet, roles, knowledge as well as all the other things that people learn that make up the 'way of life' of any society. Through socialization Culture is passed on from one generation to the next. Although there are many aspects of every day life which are shared by most members of society, there are different conceptions and discuss them as under following types:

(b) Dominant culture:

The dominant culture of a society refers to the main culture in a society, which is shared, or at least accepted with out opposition, by the majority of the dominant culture of a society. For example, it might be argued that the main features of British

culture include it being white, patriarchal and unequal. Those who white and male are having things they regard as dominant and they rated as more important than those who are female or from a minority ethnic group. They would be generally rich and so powerful or vice versa. They would be mainly also white and male. They are in a position to have their views of what is valuable and worthwhile in a culture regarded as more important. They acquire and given higher status than those of other sinas ociety.

(c) Subculture:

It is the culture within the culture. When societies are very small, such as small villages in traditional societies, then all people may share a common culture or way of life. But it may grow to larger and more complicated culture in due time. A number of smaller groups may emerge within the larger society, with some differences in their beliefs and way of life. Each group having these differences is referred to as a subculture.

(d) Folk Culture:

It is 'authentic' as actively created by ordinary people themselves. Traditional folk music, folk songs, story telling and folk dances are aptexamples. They are passed on from one generation to the next by socialization and mostly by direct experience. Folk culture is generally associated with pre-industrial or early industrial

societies. However, modernization global-ization changed the traditional system a lot. Folk music and folk clubs, and the Morris dancing many rural events still link some of the traditional customs and beliefs.

(e) High culture:

High culture is generally seen as being superior to other forms of cultures. Small, intellectual elites, predominantly upper-class and middleclass groups form this high culture and generally interested in new ideas, critical discussion and analysis. 'Goodtaste' of this section of society differentiate themselves from the the other. Examples of high culture products include serious news programmes and documentaries, classical music like that of Mozart or Beethoven, the theatre, opera, jazz, foreign language or specialist 'art' films,. High culture products are often found in special places, like art galleries, museums, concert halls and theatres and what has become established literature. Writers like Shakespeare, Charles Dickens, Jane Austen are common ideals and visual art like that of Monet, Gauguin, Picasso or Van Gogh are cherished and preserved with very high value. Common people may find them very critical or rdisconnected.

(f) Folk culture vs. Mass, popular or low culture :

Mass culture is sometimes called popular culture or low culture. This refers to every-

day culture—simple easy-to-understand, full of entertainment contrasted with high culture. Mass culture is seen by many as inferior to high culture. They are aimed at the mass of ordinary people, but lack roots in their daily experiences as in folk culture. They are manufactured by businesses for profit. Popular culture involves mass produced, standardized and short-lived products, sometimes even trivial contents— including mass circulation magazines, extensive coverage of celebrities, news papers like “The Sun” or “The Mirror”, television soaps and reality TV shows, dramas and thrillers, rock and pop music, video games or block buster feature films for the mass market. ‘Artistic’ value may be absent. They are largely concerned with making money for large corporations or the mass media. Such culture is largely seen as passive and unchallenging. The consumers of mass culture are lulled into an uncritical, undemanding passivity. Some Marxists like Lukacs, Brecht, Benjamin, Adorno argue that mass culture maintains the cultural and ideological hegemony uncritical of the dominance of a set of ideas for the power of the dominant social class in society (R. Taylor, ed., *Aesthetics and Politics*, 1977). In the current age the distinction between high culture and mass culture is weakening.

(g) Global culture:

It refers to the way cultures in dif-

ferent countries of the world have become more alike, sharing increasingly similar consumer products and ways of life. This has arisen as globalization has undermined national and local cultures. Globalization is the growing interdependence of societies across the world, with the spread of the same culture, consumer goods and economic interests across the globe.

C. Concept of Identity:

The new political claims may be right towards community solidarity and empower the community. For example, there have been talks on intellectual property right vis-a-vis folk knowledge and wealth, particularly, in the context of tribal societies in terms of textile designs, herbal medicines, and other indigenous products that will bring immense economic benefit to the people. But such moves like for economic integration or cultural exchanges are affected by ethno nationalism in most cases. It results in solidarity or autonomy movements. It is true that the concept of identity is in a period of rapid evolution. Changing technologies also have contributed to the problematic. Attempts to decode human genetics and possibly shape the genetic makeup of future persons (Wald 2000), to clone human beings, or to xenotransplant animal organs, and so on, raise deep philosophical/ethical questions about the kind of thing a person is. We are now

capable of changing our bodies through sex change or cosmetic surgeries with immediate consequences to ways of our understanding that dramatically hinge our identities. As more and more people are using disembodied communication technologies, the kinds of identities that matter seem to be shifting (Turkle 1995).

Beyond and besides identity, we need to examine effects on cultural products such as indigenous music, textile designs, handicrafts, herbal medicines, dance forms and so on under globalization. Indigenous cultural products are under threat in the age of globalization as economic issues conflict the indigenous art. These are some of the issues related globalization and its impact on tribes of North east and their cultures.. The indigenous cultural products can be marketed and would bring in huge benefits for the tribes of North east India. However, a government controlled monitoring body is needed. The trade should be backed and outsiders should be refrained to get into the area for private benefit and personal greed.

D.Globalization& North East India:

Nagas,Mizos,KhasisandArunachalees:

(i) **Nagas:** The purely economic theory is affecting the tribal market under the impact of globalization. Indigenous cultural products, just to meet global standards, will have to be modified, re-designed and at times even be distorted totally. The identities

embodied in cultural products might thus be eliminated for greater marketability. For example, the famous Ao-Naga shawl called "Mangkotepsu" is a male attire and has traditional heritage. But these days one sees that jackets are made out of it, and they have become unisexual. They are sold at tourist spots with its lore and history totally ignored. Other handicrafts, dance forms are also being manipulated to 'fit' into the required mould distorted. This process of de-identifying native cultures and their products for the sake of global recognition and economic expediency will inevitably lead to a hybridization of identities in cultural artefacts. The cultures of North East India are already facing tremendous challenges from education and modernization. In the evolution of such cultures and the identities that they embody, the loss of distinctive identity markers does not bode well for the tribes of the region. If the trend is allowed to continue in an indiscriminate and mindless manner, globalization will create a market in which Naga, Khasior Mizo communities "will become mere brand names and commodity markers stripped of all human significance and which will definitely mutate the ethnic and symbolic identities of a proud people. Globalization in this sense will eventually reduce identity to anonymity." ("Globalization and Tribes of North east India", Kailash C. Baral, INDIAN

FOLKLIFE SERIAL NO. 22 JULY 2006, p5.)

(ii) Arunachalees: The impact of globalization is often group and region specific. It is largely responsible for converging the world into a “global village” from a macroscopic view point. globalization is also responsible for creating intra-group schisms, especially within such closeted societies as we have in Arunachal Pradesh. On one hand, we find the educated local inhabitants of the state are pacing themselves with their more advanced counterparts in other parts of the globe, but on the other hand, their educationally and financially challenged brothers are not able to develop much. The traditional Arunachalees are in the problematic scene that force them to religiously protect the traditional customs and beliefs. The Adis are still following traditional religious prayers but Christian society is makin tremendous combination of cultural ethics and customs. With its rich bio-diversity and hotspots for adventure sports along with a regular hosting of such festivals as Buddha Mahotsava and Siang Festival have increased the inflow of tourists into the state. Thus, the exotic natural beauty has become a marketable product and Arunachal has become a brand name. This is slowly morphing into a convergence of cultures that posits a potent challenge to the hitherto insular nature of the Arunachalee

society. It is also symptomatic of the emerging problems of preserving “the indigenous identity” of the people.

(iii) Mizos: The Mizo identity is indeed undergoing through an intense introspection. There is nostalgia for a romanticized past, crowded by visions of a once brave and honorable people, who practiced the code of “tlawmngaihna”. This idea in letter and spirit, is strongly nurtured, while the present day notion of a progressive and enlightened Christian society is close scrutiny and not so much satisfactory for the people. The dream of Greater Mizoram was first demanded at the first International Mizo Summit called at the behest of MNF supremo Laldenga in 1965, at Kawnpui, Manipur. This top-level conference demanded for the integration of all Mizo-inhabited territories under one administrative unit. Thirty leaders of various Mizo tribes attended it from India, Burma and the erstwhile East Pakistan. This idea still persists in a some what milder form and is deliberately nursed by all political parties in the state more for political gains. “Even attempts to merge the people of Zo descentor “Zohnahthlak” under the common identity of “Mizo” appears to be an uphill task due to the long-standing linguistic as well as psychological divide between those hailing from Mizoram, Manipur and Myanmar respectively.” (*“Globalization and the Mizo Story”, Mar-*

garet Ch. Zama, INDIAN FOLKLIFE SERIAL NO. 22 JULY 2006, p10.) Mizo tradition is still cherished and maintained, the demands to conform to rules arbitrarily framed by community leaders for the common good, has begun to clash more often in recent times with the culture of independent individualism that has taken roots into the society. Traditional concepts and customs are affected greatly by Christianity deep rooted in the society. This clash of interest has given rise to controversy at various levels. Minor issue of selecting a name for oneself or one's offspring, has become a issue controversy in some areas. The addition of a "westernized" name causes the so-called guardians of Mizo culture to raise their hackles and they start questioning the cultural roots and identity of the individual concerned. The community that is blatantly influenced by Western culture in dress, mannerism, music and ideas is now facing identity crisis of indigenous existence.

(iv) Khasis: Globalization in the Khasi context, has provided glimpses of a global market that does not affirm the sharing of resources or humanness. It rather shows the cultural differences and marginality of the poor. Westernization of some of the urban elites has resulted in the irintegration with globalization in the Khasis, but the marginalized poor have been left out tragically. Most People come under this cat-

egory. The singing tailors in Iewduh or Bara Bazar of Shillong are ruined for the heavy influx of readymade garments. There a tradition is lost by the effect of globalization.

Therefore, there is a kind of cultural inertia that dominates the psychology of the people. A tribal from North east India struggles to find his/her moorings being caught in the conflicts between "multiple structures of power and authority". Empowerment through development makes efforts at integration of the people with the mainstream. But the militants resist strongly such moves propagating separateness. The people are promised the possibility of "a romanticized, sovereign tribal homeland". The Church, out side these two structures, brings in hope of salvation through concepts such as sin and expiation and religious practice. Globalization with its promises of economic salvation have to override the political, cultural and religious urges of the people; but its possibility lies in future years to come.

E. Folk as a Genre of the Global:

United Nations resolution to conserve folk, based on recognition of "intangible heritage," as a subject for protection, is one of the most significant recent developments of international cultural heritage law. The intangible heritage requires safeguarding as much as the tangible product itself and must be considered in evalu-

ating existing or future protective measures. This perspective addresses the enormous economic and cultural impact of globalization which is mostly perceived as a threat to the continued existence of this heritage itself. It also has the potential to aid its preservation. This means allowing the continuation of production of those culturally valued symbols of an ethnic or cultural identity by way of preserving the social context. The task however is complex and it needs deep study.

“To cite an example from North east India, one can look at some interesting folk narratives of loss and recovery. The loss of the script due to flood in the course of changing of the course of a river is a legend that Khasis construe to justify oral culture. In a very poignant tale of loss, the competition between two river goddesses Umngot (Myngnod) and Umiam to reach the plains of Sylhet is discussed. Umngot takes a short cut through rocky hills. Meanwhile Umiam flows down peacefully into the plains. Umiam dig sthrough the rocky surfaces and being slow and steady wins the race. Looking at Umiam glistening lik easilver necklace, the river goddess Umngot splits herself in shame into five: Ka Umtong, Ka Torasa, Ka Pasbira, Ka Kajani and Ka Dwara (Sujat Miri 2005: 20).” (Globalization of Folkasa Genrein North east India,

Prasenjit Biswas, INDIAN FOLKLIFE SERIAL NO. 22 JULY 2006, p18.)

All these are lost rivers signifying that rivers need conservation. As a genre, the folklore follows the norm of conservation of cultural resources and heritage. The situation could be best understood from Ayinla Shilu Ao’s observation of changes taken place in Naga society:

The Nagas of my grandparents’ generation have seen changes in their lifetime that they could not have even begun to imagine. Women who cut with bamboo knives the umbilical cords of babies they had just given birth to have seen those children grow up to become doctors. Some of their husbands went to France during the First World War. One brought back a spiked Prussian helmet to decorate with horns and hair as he must have seen being done, or perhaps even done himself, to a human skull. Another boiled his army issue leather boots as they used to do to buffalo hide back home. He ate it and died, poisoned by the tannin in the leather. The next world war brought to their own villages Americans, British and Japanese soldiers. When I was a child one could still see army helmets being used as feeding troughs for pigs in the villages. American troop carriers that are locally called “Dodges” are still being driven in Nagaland. Now Nagas who did not even own mirrors see images from across

the world on television screens (Geeti Senetal, ed. 2005: 112).

F. Conclusion :

The importance of Folk Culture in the Context of North- East India can be summarized as the root of indigenous people of the area and globalization is challenging its very existence. Modern world can not rise without globalization and hence it is needed that a balance should be maintained between extremities of ideas. The ethnic cultures should not be destroyed in the name of globalization. Otherwise, the folk cultures with its indigenous people will, in renown African writer Chinua Achebe's words "fall apart" in the hands of colonial rule (*Things fall Apart*, Heinemann, 1958). The North-East Indian perspective on Folk culture is full of possibilities, however, the globalization enforcing powers must be in check. The reconstructing of some traditional systems are surly inevitable but society must be careful in blindly following extreme sides for and against globalization.

References:

Achebe. Chinua, *Things fall Apart*, Heinemann, 1958.

Baudrillard, Selected Writings, (ed.) Mark Poster. Stanford

Baral Kailash C., ed., INDIAN FOLKLIFE SERIAL NO. 22 JULY 2006

Bose, M. L. *History of Arunachal Pradesh*. Delhi, 1997

Chaudhury, J. N. *Arunachal Panorama*. Shillong, 1973

Deleuze, Giles. *Difference and Repetition*, trans. P. Patton.

London: Atlone Press, 1994.

Elwin, Verrier. *India's North East in the Nineteenth Century*.

Shillong, 1955

Elwin, Verrier. *A Philosophy for NEFA*. Shillong, 1959

Jameson, Fredric. *Postmodernism or the Cultural Logic of Late Capitalism*. Darham: Duke University Press, 1994.

Kharmawphlang, Desmond. *L. Narratives of Northeast India*.

Shillong: NEHUP ress, 2002

Mercer, Kobena. *Welcome to the Jungle*. London, 1994

Mibang, Tamo. "Relevance of Indigenous Religion."

Miri, Sujata. A Book of Paintings: themes from the hills of northeast

India. Arunachal University Research Journal, Vol. 1, 1996.

Riba, Tomo. "Tribes in Transition — Advent of a New

Religion: A Study on the Impact of Christianity

on the Tribes of Arunachal Pradesh." Arunachal University Research Journal.

Vol. 6, 2003.

Riba, Tomo. "Gallongs: Their Belief and Eco-system."

Said. Edward, *Orientalism*, 1978.

Arunachal University Research Journal. Vol.1, 1996

University Press, 1998, pp. 166- 184.

Available at

www.stanford.edu/dept/HPS/Baudrillard/

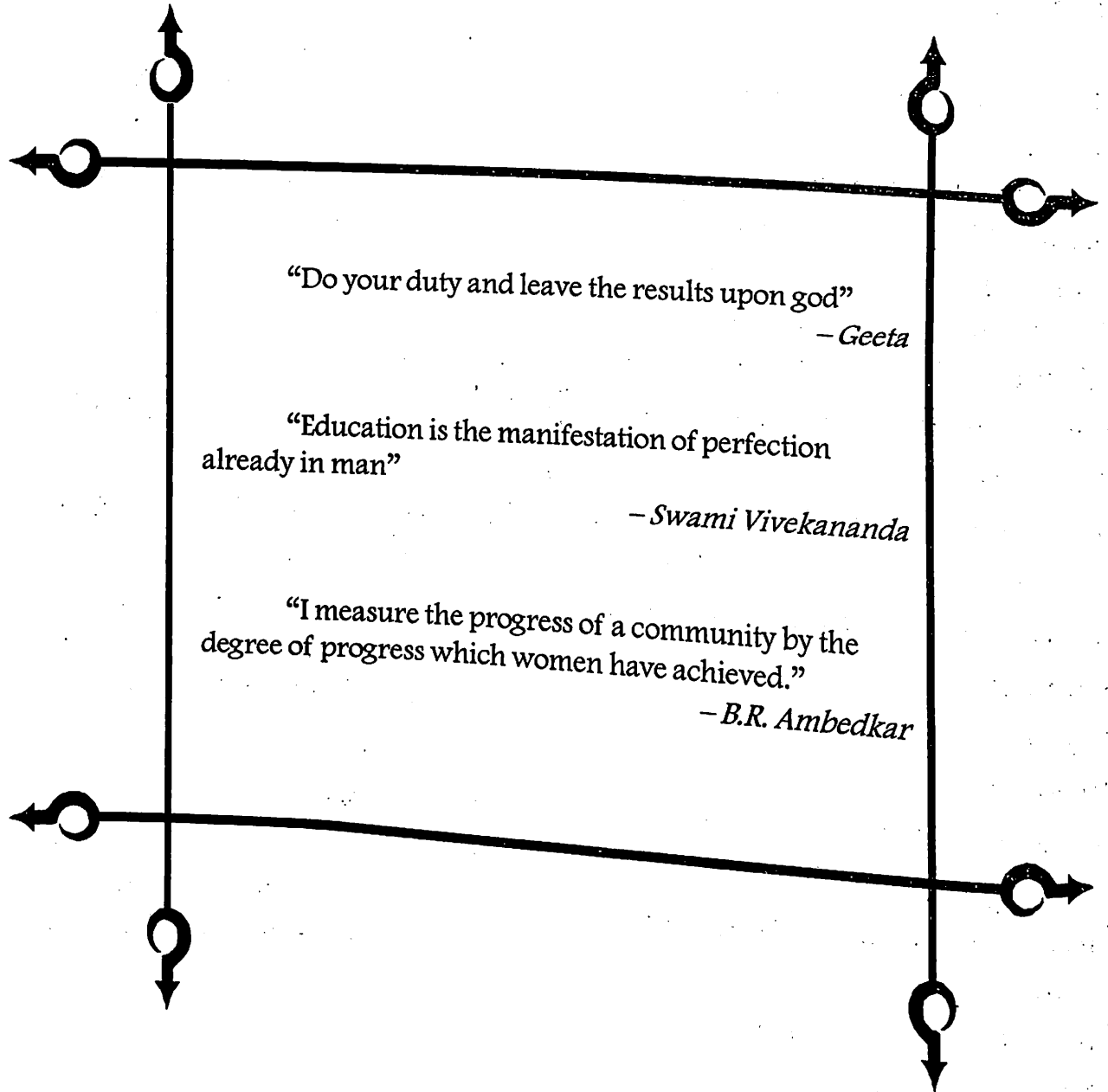
New Delhi: Mittal, 2005.

Sen, Geetiet.al (eds). *Where the Sun Rises When the Shadows*

Fall: The North East. New Delhi: OUO, 2006.

UNESCO, UNESCO World Culture Report. Paris: UNESCO

Publishing, 1998. ○○

Investing for the college goers

Dr. Chumchum Doloi

Assistant Professor
Department of Statistics

Few months back I was watching one of the business news channels where one of their phone-in programmes was going on. One of the callers from Delhi called up and ask for guidance to monetize some share certificates. These share certificates were given to him recently by his grandfather who had been bedridden for many years due to paralyses. His grandson was taking care of him all these days and now he is OK.

The host and the expert who were at the studio asked the numbers and name of the company for which the guy was willing to cash the certificates. The old man had bought 20000 shares of MRF back in 1990s. Though the share price of MRF in 1990 is not known, it should not have cost him more than 5 lakhs rupees. Upon going through the calculations, there was silence for 20-30 seconds in the studio. The grandson was already rich by 130 crores !! Today MRF share price is around 66000/- a share. That old man was able to convert his 5 lakhs rupees into 150 crores within 28 years. This is the power of share market.

I have mentioned this story to give you a glimpse of the possibilities that the share market has to offer. There are so many misconceptions about the stock market that we stay miles away from it. We think about it as just another form of gamble. But you will agree with me that any endeavour without proper knowledge is a gamble, be it driving, swimming or something else. With proper knowledge and patience, anybody can become a successful investor. As an investor, your most powerful weapon will be time. You have to be patient. Also, sooner you start investing; better will be your returns in long term. Legendary investor Warren Buffett once said that the Share market is a mechanism which keeps transferring money from the impatient to the patients.

There are two ways an individual can get involved in the share market -

1. As an investor and
2. As a trader.

To become a trader, you need extensive knowledge about the market, about various

indicators, statistical tools, current happenings, order complexities and lots more. But to become an investor like the old fellow above, you don't need much of knowledge. Stock selection for investment is not very hard. You don't have to think very hard to say that SBI, HDFC Bank, Axis Bank are prominent banks? Do you have difficulties saying that Indian Oil Corporation, OIL, ONGC are very valuable and profitable companies? Don't you have confidence in companies like Colgate, ITC, Ranbaxy, Cipla, Goodyear and Reliance? These are the names of companies from a big list which have been multiplying investor's money many fold every 3-4 years.

Apart from direct stock purchase, one can also invest in Mutual Funds. Mutual Fund is an indirect form of stock or share investment where some other agency will be managing your money in the market.

Now let's come to the original point - is it possible to become an investor while you are still at college? Why not? Let me ask you one simple thing, how much money can you save every month out of your pocket expenses your parent give you? 200? 300? 500? You can start even with 100! Keep increasing whenever you get chances. You will need a DEMAT and a Trading account with a broker house to buy and sell shares. There are brokers who will give you a DEMAT account free of cost or at a very nominal fees. Some of them even offer zero brokerage charges.

Here are historic prices of some of the most popular stocks in NSE (National Stock Exchange) with their current price:

Stock name	Price in 2002	Current price	Approximate % increase
Reliance	53/-	1152/-	2075%
Infosys	120/- (2004)	2010/-	1575%
Godrej	3/-	550/-	18233%
Page industries	272/- (2007)	25800/-	9420%
Eicher Motors	94/-	23300/-	24687%
Indusind bank	18/-	1600/-	8788%

NB: This is a very tiny list out of more than 1600 total listed companies in National stock exchange.

In the above table one can easily see that in 16 years, the market has multiplied the invested money by minimum of 16 times. I have not included Dividend and Bonus shares that these companies offer time to time to their investors! Those are extra rewards.

So remember the following 3 points:

1. Read as much books as possible on investing.
2. Start as early as possible.
3. Give ample time to your money to grow.

There can never be a better time to invest!! Happy investing. ○○

অসন্তুষ্ট কমাৰ

হালিমুদ্দিন

দ্বাদশ শ্ৰেণী

২ নং জাৰাগুৰী নামৰ এখন গাঁৱত মিন্টু নামৰ এজন কমাৰ আছিল। সি লোহাৰ বিভিন্ন সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰিছিল আৰু সেইবোৰ নি ওচৰৰ হাপাছাৰা গাঁৱত বিক্ৰী কৰিছিল, তেনেকৈ সি দুবেলা দুমুঠি খাই জীয়াই আছিল। কিন্তু সি বিৰাট অসন্তুষ্ট প্ৰকৃতিৰ ব্যক্তি আছিল। কমাৰ শালত কাম কৰি সি লাহে লাহে আমনি পাইছিল। এদিন সি কমাৰ শালত মন মাৰি বহি আছিল। তেনেতে এজন সাধু পুৰুষ আহি উপস্থিত হ'ল আৰু সাধু পুৰুষজনৰ নাম আছিল বামানন্দ। বামানন্দই কমাৰজনক মন মাৰি

থকাৰ কাৰণ সুধিছিল। তেতিয়া মিন্টুৱে ক'লে প্ৰভু মোৰ কমাৰৰ কাম কৰি ভাল লগা নাই। কমাৰ শালত বহুত গৰম। মই পাহাৰৰ এটা শিলহে থাকিব বিচাৰো। তাত বহুত ঠাণ্ডা লাগিব। কিয়নো তাত বতাহ বলিব আৰু গছে ছাঁ দিব, বৈ অহা পানীয়ে মোক আনন্দিত কৰিব। আপুনিতো বহুত শক্তিশালী; মোক এটা শিলৰ ৰূপ দিয়ক। মিন্টুৰ কথামতে সাধুজনে তাক এটা শিলৰ ৰূপ দিলে। মিন্টুৱে শিলৰ ৰূপ পালে আৰু পাহাৰৰ ওপৰত পৰি থাকিল। এনেতে এদিন এদল শিল কটা মানুহ

আহি শিল কাটিবলৈ ধৰিলে। শিলটোৰ পৰা তেতিয়াই শব্দ ভাহি আহিল “মই আৰু শিল হৈ থাকিব নিবিচাৰো। মোক শিলকটা মানুহ বনাই দিয়া।” লগে লগে মিন্টুৱে শিল কটা মানুহৰ ৰূপ পালে। সি এতিয়া উপযুক্ত শিল বিচাৰি চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰিলে। এইদৰে ঘূৰোতে তাৰ বহুত ভাগৰ লাগিল। তাৰ ভৰিৰ তলুৱাত কেইবা ঠাইতো আঘাত পালে। সি আকৌ কান্দিলে “মই ইমান গৰমত শিল বিচাৰিব নোৱাৰো। মই সূৰ্যটো হোৱাহেতেন ভাল আছিল।” লগে লগে মিন্টু শিল কটা মানুহৰ পৰা সূৰ্যৰ ৰূপ পালে। কিন্তু সূৰ্যৰ উত্তাপ সি সহিব নোৱাৰে আৰু সি সেই সাধু পুৰুষজনক স্মৰণ কৰি ক’লে- “মই চন্দ্ৰ হ’ব বিচাৰো।” চন্দ্ৰটো বহুত ঠাণ্ডা লগে লগে সি চন্দ্ৰ হৈ পৰিল। কিন্তু

সূৰ্যৰ প্ৰখৰ ৰশ্মি চন্দ্ৰৰ গাত পৰিল। মিন্টু আকৌ বিবুদ্ধিত পৰিল এইবাৰ সি আকৌ কলে- “মই কমাৰ হৈ থকাই ভাল আছিল। হে প্ৰভু মোক কমাৰ বনাই দিয়া। মই মোৰ গাঁৱলৈ যাওঁগৈ।” কিন্তু এইবাৰ সাধুজনে তাৰ কথাত অমান্তি হ’ল। তেওঁ ক’লে “মই তোমাক সলনি কৰি কৰি ভাগৰি পৰিছো তোমাক আৰু মই নতুন ৰূপ দিব নোৱাৰো। তুমি সদায় চন্দ্ৰ হৈয়ে থাকিব লাগিব।” এইদৰে অসন্তুষ্ট মিন্টু চন্দ্ৰ হৈয়ে থাকিল। সি কেতিয়াও মানুহৰ ৰূপ ঘূৰাই নাপালে। গতিকে আমি সদায় জীৱনত যিখিনি পাইছো সেইখিনিক লৈয়ে সন্তুষ্ট হৈ থকা উচিত। নহ’লে প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে অসন্তুষ্ট হৈ থাকিলে আমাৰো মিন্টুৰ দৰেই আলাই আথানি হ’ব।

○○

“নিজৰ সুখেই মাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন অসৎ লোক। আনৰ প্ৰশংসা পোৱাটোৱেই মাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন দুৰ্বল লোক। আনৰ সুখেই মাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন সৎ লোক।”

— টলষ্টয়।

“তোমাৰ লোকৰ শিক্ষা যদি সত্যতা আৰু পবিত্ৰতাৰ দৃঢ় ভেটিত গঢ়ি উঠা নাই, তেন্তে মই ভাৱো তোমাৰ লোকৰ শিক্ষাৰ কোনো মূল্য নাই। তোমাৰ লোকে যদি ব্যক্তিগত জীৱনৰ পবিত্ৰতাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ কৰা, মই কওঁ তোমাৰ লোকৰ জীৱন অৰ্থে মাৰ”

— মহাত্মা গান্ধী।

“The Use and Abuse of Internet”

Tanisha Singha
H.S.1st year

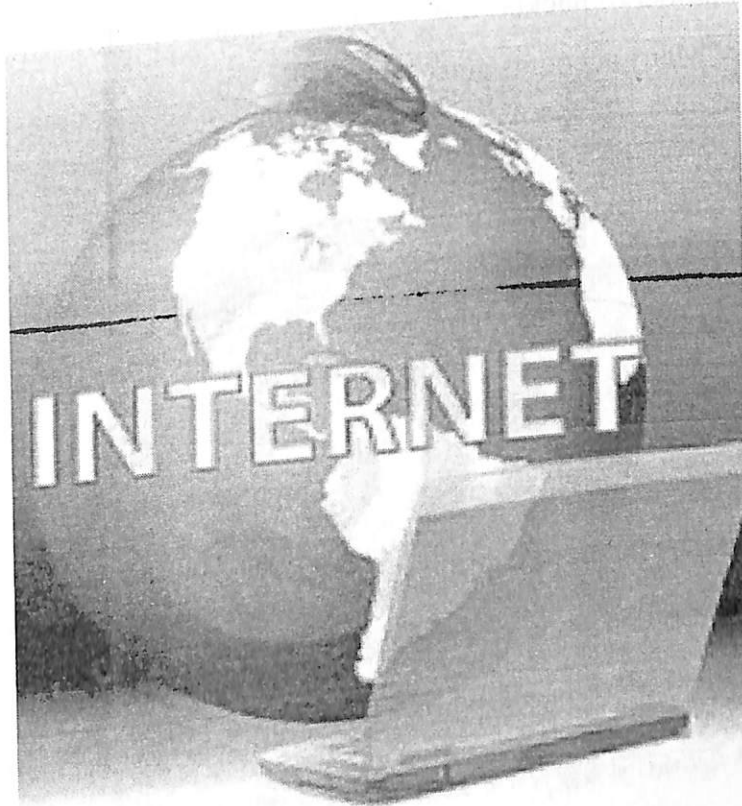
The modern world is rightly called the era of Internet. Nowadays it has become a part and parcel of our life and we cannot think a world without Internet. It is a wonderful service. It helps us a lot in our day-to-day activities. Now a days, every kinds of works are done digitally where internet is greatly used by all. The websites on the internet system is unusually helpful in teaching and learning process.

It plays a very significant role in education. Students find it easier to search anything in Internet related to any subject rather than

going for any reference book. There are number of application which helps a student to learn something new everyday. It is also very useful in medical science and various

research works. Now a days we can find Internet system in every house. We can communicate with anyone around the global. We can take, we can chat, we can also do video call and it is only possible because of Internet. We can

search many things in Internet like holiday destination, subject related issues. We can order online dress, shoes, cosmetics and

any other product. We can book ticket for more, for train, for bus which is very easy to do. We can every order our favorite fast food from our favorite restaurant. Internet has made every walk of our life convenient and comfortable.

In spite of having so many advantages it is abused as a harmful thing. Some people misuse this beneficial service for their own needs. Display of pornographic materials are growing rapidly due to Internet. Now a days cyber crimes are growing due to more use of Internet. The number of hackers are increasing day by day. Many accounts gets

hacked and are misused. It is seen that Internet is used in various antisocial activities like terrorism, extortion, theft, robbery etc. Such misuse of Internet is causing a great harm towards the student community also. At present many students remain so busy in using social medias that their valuable study hours have been wasted. So, if it is not used in a proper manner then it may become harmful to the society.

Thus, we find that Internet have both good and bad sides. So, we should make good use of it and employ it for good of the society. ○○

আলু : কৃষি বিশেষজ্ঞসকলে আলুৰ আৱিষ্কাৰ খৃঃ পূঃ ২০০০ চন বুলি অনুমান কৰে। সম্ভৱতঃ দক্ষিণ আমেৰিকাৰ বলিভিয়া নামৰ ভূ-খণ্ডত প্ৰথম আলু আৱিষ্কৃত হৈছিল। আলুৰ প্ৰাচীন নাম আছিল Papas কিন্তু ইউৰোপত পোৱা Batato নামৰ এবিধ বঙা আলুৰ পৰা পৃথক কৰি বুজাবৰ বাবে ইয়াৰ নাম ৰখা হয় Patato.

“অভয়াপুৰী”

নামাকৰণ সন্দৰ্ভত

প্ৰতিভা ৰায়
দ্বাদশ শ্ৰেণী

এদিনাখন এটা ৰাজবংশী গীত গাই গাই অভয়াই লগৰ গাভৰু কেইজনীৰ লগত জাকৈ মাৰি আছিল। আটাইকেইজনীয়ে আনন্দত মতলীয়া। প্ৰথৰ ৰ'দৰ তাপত অভয়াৰ গাল দুখন সেন্দুৰীয়া আমটোৰ লেখিয়া হৈ পৰিছে। পিছনত আঠুলৈ পৰা সেউজীয়া কপাহী মেখেলা, লাজ ঢাকিবলৈ গাত ৰঙা পাতনি, হাতত জাকৈ, কৰ্কাঁলত খাল্লেটোৰে অভয়াজনী জাকত-জিলিকা হৈ পৰিছিল। যেন বোকাত পদুম এপাহি।

সেই সময়তে বিজনী ৰাজ্যৰ গৰাকী কুমুদ নাৰায়ণ ভূপ বাহাদুৰে পালি পহৰীয়া লৈ চিকাৰলৈ আহি মহাদেৱ পাহাৰৰ নামনিত ছাউনী পাতিছিল। ৰজাই দূৰেৰে পৰা গাভৰু জাকক লক্ষ্য কৰিছিল, তেতিয়াই তেওঁৰ চকুত পৰিছিল অভয়েশ্বৰীক। এজন বিশ্বাসী ব্যক্তিৰ পৰা ৰজাই গ'ম পালে যে শালমাৰাৰ ওচৰৰ টিলাপাৰা গাঁৱৰ নিশাৰাম বৰুৱাৰ জীয়ৰী অভয়েশ্বৰী। ৰজা অভয়াৰ প্ৰণয় প্ৰাৰ্থী হৈ দেৱান, গাঁওবুঢ়াক আদেশ জাৰি কৰিলে যে অভয়াক অতি শীঘ্ৰে সুভক্ষণ চাই ৰাজ কাৰেঙলৈ অনা ইচ্ছাৰ

কথা অভয়াৰ পিতাক নিশাৰামক বিদিত কৰা হওঁক।

প্ৰথমা ৰাণী সিদ্ধেশ্বৰীৰ লগত বিয়া হোৱাৰ দুবছৰ পিছতো সন্তানৰ মুখ নেদেখাত ৰজা গভীৰ বেদনাত পৰিছিল। মুক্ত বিহঙ্গৰ দৰে ঘুৰি ফুৰিছিল প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যৰ মাজত। তেনেতে চকুত পৰিছিল দিনৰ-দিনটো চৰাই-চিৰিকটি, পখিলাৰ পিছে পিছে খ্ৰুদি কুঁজীয়া নদীৰ বালিত বালিঘৰ সাজি, কৰ্কাঁলত জুলুকি, হাতত জাকৈ লৈ খালে বিলে মাছ মাৰি ফুৰা এক দৰিদ্ৰ পিতৃ নিশাৰামৰ জীয়ৰী অভয়াক।

শিৱবংশী বীৰ ৰজাৰ এই সিদ্ধান্তই সিদ্ধেশ্বৰীক বিষন্ন কৰি তুলিছিল। তেওঁ ভাবিছিল- ৰাজমাতৃ হোৱাৰ গৌৰৱ অৰ্জন কৰিব নোৱাৰিলো বাবেই চিলাৰায়ৰ উত্তৰ পুৰুষ ৰজা কুমুদ নাৰায়ণ আজি বীতশ্ৰদ্ধ! জীৱনৰ পৰা ইমান উদাসীন!

সতিনীৰ লগত সুখে-সন্তোষে সংসাৰ কৰিবলৈ ৰাণী অপাৰগ। তেওঁ ৰণচণ্ডী ৰূপ ধাৰণ কৰি সতিনীক সংহাৰ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে। এটা সময়ত তেওঁ ৰজাৰো সৰ্বনাশ কৰিবলৈ উঠিপৰি লাগিছিল। দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ জীয়ৰীক ৰাজঘৰৰ

চন্দন, কুমকুমৰ বং লগাই বাণী কৰিব ?

সৰু বাণীও অপূত্ৰক আছিল। দিন যোৱাৰ লগে লগে সৰু বাণীবো সন্তান আগমনৰ আশা নেনেদেখি ৰজা বিচলিত আৰু উদাসীন হৈ পৰিল। লগতে দুই বাণীৰ মাজত চলি থকা অৰিয়াঅৰিয়ে ৰজাক খুবেই অতীষ্ঠ কৰি তুলিছিল। নিজৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই ১৮৮৩ চনৰ ৯ মাৰ্চত কলিকতাত তেওঁ আত্মহত্যা কৰে।

ৰজাৰ মৃত্যুৰ লগে লগে ৰাজ্যত অৰাজকতাৰ সৃষ্টি হয়। ৰাজ্যৰ প্ৰজা আৰু বিষয়া-কৰ্মচাৰী দুই ভাগত বিভক্ত হ'ল। বৃটিছ চৰকাৰে দুয়োগৰাকী বাণীকে বিজনী ৰাজ্য চলোৱাৰ বাবে যৌথভাৱে নামজাৰি দি দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিলে যদিও দুই বাণীয়ে ওপৰা ওপৰিকৈ শাসন কৰাত লাগিল। দিনক দিনে সৰু বাণীৰ ওপৰত বৰ বাণীয়ে কৰা

অত্যাচাৰৰ মাত্ৰা বাঢ়ি গৈছিল। এদিন ৰাতি সৰুবাণী অভয়েশ্বৰী ৰাজধানীৰ পৰা ওলাই গৈ মুক্তিয়ার কৈলাস চন্দ্ৰ সেনৰ ঘৰত উপস্থিত হ'ল। কিন্তু বিধিৰ বিধান কোনে খণ্ডাব? ১৮৯১ চনৰ ১৭ মে'ত প্ৰথমা বাণীৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে। বৰ বাণীৰ মৃত্যুৰ পিছত বাণী অভয়েশ্বৰী দেৱী ৰাজ্যৰ সৰ্বেসৰ্বা হয়। ১৮৯৭ চনৰ ১২ জুন তাৰিখে এক পলয়ংকাৰী ভূমিকম্পই তেতিয়াৰ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাত প্ৰচুৰ ক্ষতিসাধন কৰে। প্ৰকৃতিৰ এই তাণ্ডৰত দুখবীয়া ৰাজপ্ৰসাদ ভাঙি-ছিঙি থানবান হৈ যায়। কিন্তু বাণী অভয়েশ্বৰী অকণো বিচলিত নহ'ল। ৰাজকাৰ্য চলাবলৈ যোগীষোপাৰ কাছাৰী ঘৰৰ ওচৰৰ ঠাই এখনত অস্থায়ী ৰাজধানী পাতিলে। ইয়াৰ পৰাই বাণী অভয়েশ্বৰীয়ে নতুন উদ্যমেৰে ৰাজ্যখন থানথিত কৰিবলৈ ল'লে।

স্থায়ী ৰাজধানীৰ বাবে দেৱান, নাজিৰ আৰু ভৱানীপ্ৰসাদ বৰুৱাক (ভায়েক) মোক্তাৰ পদত নিযুক্তি দিয়ে। ভায়েক মোক্তাৰ ভৱানীয়ে জনাইছিল যে যোগীঘোপাত ৰাজধানী পাতিলে বহুতো মাছমৰীয়াৰ উচ্ছেদ হ'ব। ঠাই মুকলি কৰাৰ নামত প্ৰকাণ্ড প্ৰকাণ্ড গছৰ পৰা হোৱা শব্দত বুকুত হাতুৰীৰ কোব পৰা যেন ৰাণী অভয়েশ্বৰীয়ে অনুভৱ কৰি আৰু দুখী হয়। সেয়ে দেৱানক মাতি আনি গছ কটা বন্ধ কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে। শেষত দেওহাটী গাঁৱৰ উত্তৰ-পূৱ ফালে ৰামৰজাৰ গড়ৰ সমীপৰ বৃহৎ ঠাইডোখৰ ৰাজধানীৰ বাবে উপযুক্ত বিবেচনা কৰিলে। ৰাণী অভয়েশ্বৰীয়ে আঁচনি প্ৰস্তুত কৰিলে। ৰাজধানীৰ ঠায়ে ঠায়ে নাদ, পুখুৰী, বিদ্যালয়,

চিকিৎসালয়, বাটৰ দুয়োকাষে শাৰী শাৰী দেৱদাৰু গছ, মন্দিৰ, নামঘৰ আদিৰ বাবে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আদেশ জাৰি কৰিলে। সমাজত শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ লক্ষ্যৰে এখন সোণৰ ৰাজধানীৰ পৰিকল্পনাৰে আগবাঢ়িল। ৰাজধানীৰ নাম অভয়াপুৰী ৰখা হ'ল। বহুতে ক'ব খোজে ৰাণী অভয়েশ্বৰীৰ নামেৰে ৰাজধানীৰ নাম অভয়াপুৰী হৈছে। আচলতে ৰাণীয়ে নামটো নিজৰ নামেৰে নহয়- তেওঁলোকৰ ইষ্টদেৱী অভয়াদেৱীৰ নামেৰেহে নাম নিৰ্বাচিত কৰিছিল। অভয়াদেৱীৰ পুৰী- অভয়াপুৰী। ১৯১৮ চনত ৰাণী অভয়েশ্বৰীয়ে ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।

মজাৰ কথা

শিক্ষকে শ্ৰেণীবেণঠাত ছাত্ৰক সুধিলে —

শিক্ষক : ৰাজু, আজি বিয় ইমান পলম হ'ল?

ছাত্ৰ : ছাৰ মোৰ মা-দেউতাৰ মাজত ভীষণ যুদ্ধ চলিছিল।

শিক্ষক : ইয়াৰ বাবে তোমাৰ স্কুললৈ দেৰি হোৱাৰ কি বৰণ?

ছাত্ৰ : বৰণ, এপাট জোতা মাৰ হাতত আৰু আনপাট দেউতাৰ হাতত।

মই কি পিন্ধি আহো।

শিক্ষকে ছাত্ৰ এজনক ব'লে যে—

শিক্ষক : আমা এটা দলিয়াই দিলে ওপৰলৈ নাযায় বিয়?

ছাত্ৰ : বৰণ ওপৰত খোৱা মানুহ নাই ছাৰ!

ছাদাম হুছেইন
একাদশ শ্ৰেণী

A Real Hero In My Eyes

Shahanaj Parbhin

H.S.1st year

From my recent reading “The Story of My Life” by Helen Keller, I came across what motivation and passion and focus can do. It can shake the mountains. It can do wonders. This book is a must read for everyone. Helen Keller is the epitome of how a person can make the impossible possible and inspire generation after generation. She is one of the many great examples to prove us all that there are no limits, no boundaries.

I am so over whelmed by her story. Why this book inspired me so much because I could learn from here that deformity isn't an obstacle for us to get our success, to achieve our goal, to make our dreams come true and so on. Many people in this world feel ungrateful because of their disadvantages. We have to be thankful to our creator, for giving us a challenge. Such challenges actually make us strong to work harder to keep going. She was blind, deaf and dumb. Yet it didn't stop her from achieving her dreams. She became a world famous author, activist and speaker. She devoted her life to help others despite obvious barriers

to success. Her book, “The Story of my Life” is served to motivate others never to give up, regardless of circumstances, time or seemingly over whelming odds. The readers can relate their own struggles so that they might grow and succeed. She is one of a kind.

What inspires me most about her is that she was so passionate about nurturing the generations. She said, “It's a terrible thing to see and have no vision.” It is so true that many people go through their lives with perfect vision, but fail to have a clear vision as to where they want to go and who they want to become. Hellen Keller did not let her literal lack of vision stop her from having big dreams. Where many people would have used Helen's disabilities as a setback and would focus solely on surviving, Hellen was focused on thriving with a clear vision in mind, she became a successful writer, activist and a great speaker. She is certainly a hero in my eyes. She is a woman of substance that I will always adore through out my life. ○○

A MOTIVATIONAL STORY

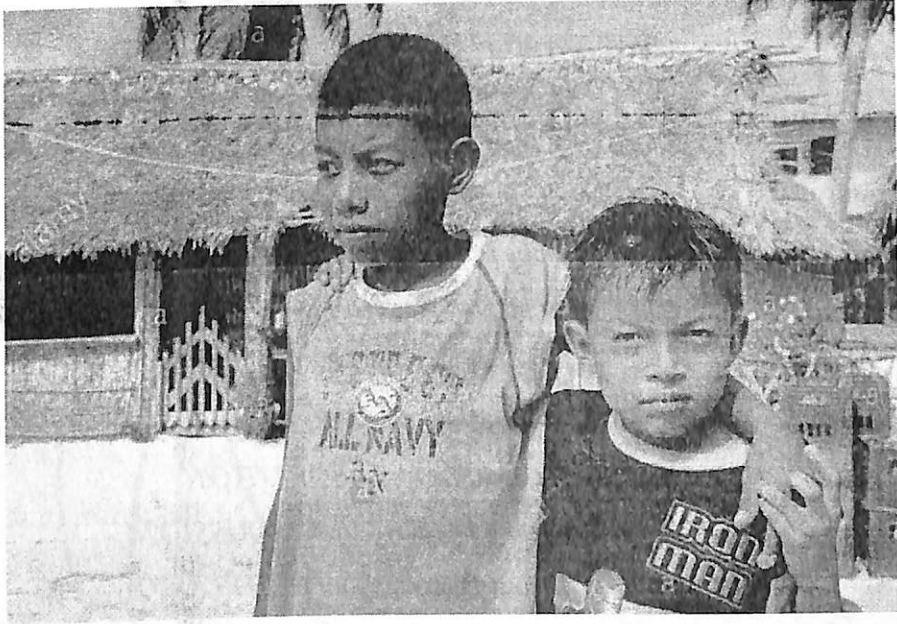
Homodyuti Chakrabarty

H.S.1st year

Hi, Today I am going to share one story that I listened in my school life. It was as below.

Once upon a time there were two boys. One was 6 years old and other was 10 years old. They were very close since childhood. They

lived in a small village. One day while they were flying kites they enter to a jungle which was far from the village

and if so happened that the 10 years old boys felt in a well near by there and the 6years old boy started screaming for help but there was no one even at far distance. At once the 6years old boy saw a bucket and a rope tide

to it. He didn't wasted a single second, he threw that bucket into the well and he went on pulling until he saved his friend. Luckily, he saved him but now the two boys feared if they went and told this incidence to the villagers what would they do. But they went,

told this incidence to the villagers, they were surprised since it was hard to believe, a kid who didn't had enough

strength to lift a bucket full of water how could he drag a boy who was older than him by 4years. Then the two boys went to a old man who was the most wise person of that village and the villagers abide by the old

man. Then two boys told their incidence to that old man and he believed it. The villagers astonished how he could believe it and asked the old man, “How is it possible that the boy who didn’t had enough strength to lift a full water of bucket how could he dragged a boy who was elder than him by 4years.” Then the old man said, “What can I tell you about this, the kids said the things very clearly, he had thrown the bucket in to the well, his friend hold it, he pulled and he saved his friend what more I can tell. See the questions is not how he could save him,

it is why could he saved him. It has only one answer. When he did that there was no one even at far distance to tell him that he couldn’t do this. His mind also didn’t say him he couldn’t do this means All is easy and All is possible.”

We have a lot of hidden potential that we even don’t know and in case if we know then we don’t use it because we fear what people would say. If we ignore these voices and say to our heart that I can do it easily, I will simply say miracle will be very small word for the output you will generate.

Some Meaningful Lines in TENSION

*The moment you are in TENSION
You will lose your ATTENTION
Then you are in total CONFUSION
And then you will feel IRRITATION
Then you will spoil your personal RELATION
Ultimately you won’t get CO-OPERATION
Then you will make things into COMPLICATION
Then your BP may also rise CAUTION
And you have to take MEDITATION
Instead understand the SITUATION
And try to think about the SOLUTION
Many problems will be solved by DISCUSSION
Which will make out better in your PROFESSION
DON’T think its my free SUGGESTION
It’s only for your PREVENTION
If you understand my INTENTION
You will never come to TENSION*

Daisy Choudhury
H.S.1st year

কবিতাৰ শিতান...

শাৰ বিষয়ে
নুসুখিলে বহুত কিবা ক'ব পাৰি
অথচ সুখিলে
একা ক'ব নোৱাৰি
তাৰ নামেই কবিতা।

মাৰ স্মৃতি

গৌতম দাস
একাদশ শ্ৰেণী

অ' মা..... বহুত মনত পৰি আছে
তোমালৈ
তোমাৰ কোলাত শুব মন
গৈছে..... ভাল নালাগে মোৰ ইয়াত থাকি
একো খাবলৈও মন নাযায়..... কিবা
খালেও তুমি মোক খুৱাই দিয়াৰ
কথা মনত পৰে,
ঘৰত থাকোতে তুমি গালি দিলে
মই জানা বহুত বেয়া পাইছিলোঁ।
কিন্তু তোমাৰ সেই গালি বোৰতেই যে
মৰম আছিল বুজি পোৱা
নাছিলো মই ..... অ' মা গালি দিয়ানা মোক,
ঘৰলৈ যাবলৈ মন গৈছে অ' মা ..... তুমি
বন্ধা ভাত খাবলৈ বৰকৈ মন গৈছে
ঘৰত ৰাতিপুৱা সোনকালে নুঠিলে
তুমি যে গালি পাৰি জগাই দিছিলি
কিন্তু মা ইয়াত যে-
মোক জগাই দিবলৈও কোনো নাই জানা!
অ' মা... আজি দেখোন তোমাৰ স্মৃতিয়ে
মোক বাৰুকৈয়ে আমনি কৰিছে। ○○

যৱনিকা

ৰহিমা খাতুন
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

লক্ষ্য যদি কবিতা হয়
নীৰৱতা হ'ব লগৰীয়া।।
মৰম যদি ছলনা হয়
বেদনা হ'ব প্ৰিয়া।।
গীত যদি নিৰাশা হয়
প্ৰতিশ্ৰুতি হ'ব প্ৰতাৰণা।।
দিঠক যদি কন্টকময় হয়
সপোন হ'ব মৰীচিকা।।
জীৱন যদি নাটক হয়
সমাধি হ'ব যৱনিকা।। ○○

Shadow and Light

Uddipana Chowdhury

H.S.2nd year

I choose the
oppressive shadow
rather than the majesty
of the light
I heard the shadow saying
Cure my malady
But the light!
The light was happy
and was killing
shadow's dignity
The fellas were dancing
in some colorful bim of light
They were shining
but the shadow,
Ignored by them all
get corrupted and fell
broke
The life beyond
sadness is decided by
the God
Without pain and darkness
no one full at all
like the need of light.
shadow can aware us of life
in a room full of darkness
with a ting ray of hope
shadow makes us feel alive. ○○

Environment

Mekmilan Ray
H.S.1st year

20 lacs trees are cut every year
15 hundred species missing every year
We human beings,
Realizing it late but we can do
something to change our fate
Oh! We poor souls, lets do something
Otherwise there would be no souls to do
anything
Human beings please do it fast
Be cause we don't want to make it our
last. ○○

মিনতি

জেৰিফা ৱাহিদ
একাদশ শ্ৰেণী

হেৰা অসমীয়া, জাগি উঠা,
সময় নাই আৰু অপেক্ষা কৰাৰ
এতিয়াও মাথোঁ থাকিবানে চিঞৰি,
লাচিতৰ দেশৰ বীৰ আমি....
যদি কনকলতাৰ দেশৰ তুমি নাৰী,
এতিয়া সময় হ'ল জাগা তুমি ....
মাথোঁ তুমি কাপুৰুষৰ দৰে ক'বা নেকি ?
আমি লাচিতৰ দেশৰ মহাবীৰ...
হেংদাং আছে আছে বুলি,
কিমাননো আৰু থাকা চিঞৰি....
উলাই আহা এবাৰ,
তুলি লোৱা হেংদাং ....
এতিয়া সময় হ'ল যুদ্ধ কৰাৰ,
হেৰা অসমীয়া, জাগি উঠা
নহ'লে নাথাকিব অস্তিত্ব অসমীয়াৰ...
লাগে যদি যুঁজলৈ ভয়,
আইক দি দিয়া বিদেশীৰ হাতত,
গোলাম হৈ থকা আজীৱন বিদেশীৰ ॥ ○ ○

ইচ্ছা

পৰীমণি ৰায়
দ্বাদশ শ্ৰেণী

সোণোৱালী সপোন গঢ়াৰ ইচ্ছা
দুহাতেৰে সপোনবোৰ চুই চোৱাৰ ইচ্ছা
সপোনবোৰ দিঠকলৈ পৰিনত কৰাৰ ইচ্ছা
সপোনবোৰ পূৰণ কৰি মা দেউতাক
সুখী কৰাৰ ইচ্ছা
বিশাল পৃথিৱীখন নিজ চকুৰে
মাত্ৰ এবাৰ চোৱাৰ ইচ্ছা
কিমান যে ইচ্ছা থাকে মানুহবোৰৰ
ইচ্ছাই হ'ল আমাৰ চালিকা শক্তি
য'ৰ পৰা মানুহে নিজৰ জীৱন গঢ়াৰ
ৰাস্তা বিচাৰি পায়,
ইচ্ছা যে মানুহৰ কিমান থাকে
ইচ্ছা পূৰণ কৰাৰ পিছত আকৌ
নতুন ইচ্ছা গঢ় লৈ উঠে
ইচ্ছাৰ কেতিয়াও শেষ নাই
শেষ আছে মানুহৰ দেহৰ
অন্ততঃ জীৱনৰ শেষ সময়তো
ইচ্ছা হেৰাই নাযায়
তেতিয়াও মানুহৰ ইচ্ছা থাকে
মুক্তি পোৱাৰ, স্বৰ্গত ঠাই পোৱাৰ
জীৱনৰ সকলো মূহুৰ্ত্তত
ইচ্ছাই মানুহৰ সংগী হয়।
মানুহক জীয়াই থকাৰ
প্ৰেৰণা দিয়ে। ○ ○

প্ৰবাহিত সময়

মামনি দাস
একাদশ শ্ৰেণী

দোমোজাৰ পালতৰা নাৰত তেওঁ আৰু মই

হীৰামণি বৰ্মন
স্নাতক প্ৰথম শাণ্মাসিক

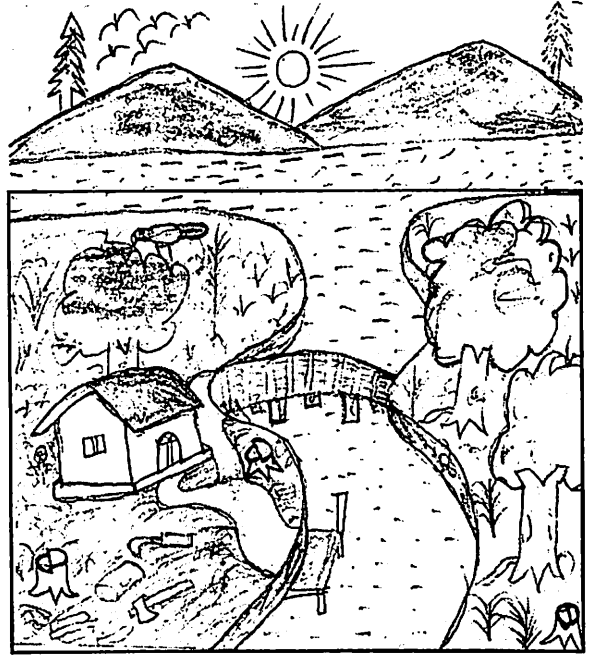
বাৰুকৈয়ে বুজিছো,
যান্ত্ৰিকতাই খেদিছে মোৰ পৃথিৱী,
অসীম যন্ত্ৰণাই ঢাপলি মেলিছে,
মোৰ জীৱনলৈ।
সময়ৰ দলিচাত হেৰাই গ'ল সকলো
হেৰাই গ'ল মোৰ সুৰৰ মূৰ্ছনা,
উৰুখা পঁজাত বৈ আছে মই
সুখৰ সংজ্ঞা বিচাৰি।
নিয়ৰসিক্ত বুকুৰ আঁচলত
ঘনে ঘনে বাগৰ সলায় যেতিয়া দুখবোৰে
সেই নিবিড় ক্ষণত
উমি উমি জ্বলি উঠে এটুকুৰা জুই-
আৰু মোৰ হিয়াৰ
পাৰভগা চিঞৰ।
বাঙলি পলাশৰ সুবাসত
কঢ়িয়াই আনে এক উজাগৰি নিশা
নিলিমৰ কোলাত
আকাঙ্ক্ষাৰে বাট চাই আছে
এক অনাগত ৰামধেনুলৈ।
সৌ দূৰৰ আকাশখনলৈ চাই
বৈ আছে,
এক অপৰিৱৰ্তিত সুখময়
শৰত লৈ। ○○

দেৱদাক নগৰীত সোঁৱৰণিৰ পৃষ্ঠাবোৰ
তেওঁ শুকান সৰা পাতৰ সৈতে বিচাৰিছিল
স্নিগ্ধ জোনাকী সন্ধিয়াটোত
প্ৰেমৰ তৰাফুলবোৰ
মইয়ো বুটলি ফুৰিছিলো।
আত্মজাহৰ বুৰঞ্জীত
খোদিত কাৰোবাৰ নামেৰে
মোৰ হৃদয়ৰ চিৰিবোৰত উজুতি খাই পৰিছিল
প্ৰেমৰ কবিতা বোৰ।
ৰাতিপুৱাৰ কোমল ৰ'দ কাঁচলিত
তেওঁৰো হয়টো প্ৰেমৰ ধূসৰ আৰ্চিখনত
প্ৰতিবিস্মিত হৈছিল কাৰোবাৰ জোন যেন এখন মুখ।
তেওঁ কাৰোবাক লগ পোৱাৰ পিছত
আকৌ চকুপানীৰ খেৰকুটাৰে বাহ লৈছিল
হেৰুৱাৰ ভয়বোৰ।
ময়ো কেতিয়াবা তেওঁৰ দৰে
উচুপি একাৰকলীয়া বাটটোৰে পৰিভ্ৰমণ কৰিছিলো।
কুঁৱলীৰ আচ্ছাদন ফালি ময়ো কাৰোবাৰ টোপনিৰ
ৰথখন চাবলৈ সেউজীয়া দুবৰিত খোজ কাঢ়িছিলো।
উদং কাচত ময়ো তেওঁৰ দৰে কাৰোবাৰ
কাজলসনা দুচকুলৈ চাই বসন্তৰ বৰষুণত
প্ৰায়ে তিতিছিলো।
জানানে, তেওঁৰ দৰে ময়ো
প্ৰেম আৰু বিচ্ছেদৰ গছবোৰত জিৰণি লোৱা
এটি প্ৰেমিক চৰাই। ○○

বন্দনীয় চাপৰ

ইলোৰা বেগম
একাদশ শ্ৰেণী

বৰলুইতে য'ত চম্পা আইজনীক
লৈছেহি বোকোচাত তুলি
তাতেইচোন চাপৰ কৰ্মগুণে ওখ
সমষয় পূণ্যৰ থলী।
হিন্দু অহিন্দুৰ মাজত যে প্ৰেম পীৰিতি,
গুণতো যে তুলনাহীন
কত জাতি উপজাতিৰ বসতি
সুখেৰে কটাইছে দিন।
সততে সত্যপুৰ, জ্ঞানতে বহলপুৰ,
ধীৰ সুস্থিৰে ধীৰ বিলে,
ধৰ্ময়ে য'ত কলুষ কলিমা
ধুৱাই নিকা কৰি দিলে।
নিদানত নিদানী, সদা হয় অগ্ৰণী,
কৃষ্ণকলি বাগিছাখনি
ভক্ত ভকতগাওঁ, কাজিপাৰাত চাওঁ,
জিলিকিছে প্ৰতিভা মণি।
মোহেন মৌবাটাৰী, ধৰ্মে পাতালপুৰী
চৌদিশে আছেহি ঘেৰি,
চৰকেই চাপৰি, চাপৰিয়েই চাপৰ
ঐতিহ্যময় বত্নপুৰী।
মছজিদ মন্দিৰ, একাত্মবোধে স্থিৰ,
গাই সদা ধৰ্মৰ বাণী
আৰতি-আজানৰ, সুমধুৰ

বিবিধ বাদ্য শঙ্খ ধ্বনি।
জিকিৰ-লোকগীত, জাৰি বুমুৰ গীত,
সৰগী বেহেস্তৰ পুৰী;
দিয়া নিয়াৰ কি যে সুষম ভাৰাভাৰ,
আন্তৰিকতা পূৰাপুৰি।
কৃষক-কাৰিকৰ বেপাৰী সদাগৰ,
ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগে ভৰপুৰ
গুণী-জ্ঞানী শিল্পী, সদা উন্নত শিৰ,
শিক্ষাবিদো আছে প্ৰচুৰ।
মহৎ সকলৰ মহান কৰমৰ,
চিন সেয়া কলেজ খনি;
নামত বত্নপীঠ, কামে হৰিলে চিৎ
যেন জ্ঞান সঞ্জীৱনী।
দেখিছো কি সুন্দৰ, কিৰূপ মনোহৰ,
প্ৰাণত সুন্দৰ লাগিছে;
সুন্দৰ কি যে সুন্দৰ সবাৰে মন-প্ৰাণ
যেন বিশ্ব জাগিছে। ○○

স্মৃতিৰ সফুঁৰা

বেহেনা চুলতানা
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

আকৌ এদিন

সুপ্ৰিয়া বৰ্মণ
একাদশ শ্ৰেণী

শৰতৰ নিস্তন্ধ জোনাকত শেৰালি জুপিৰ কথা
পৰেনে মনত ?

য'ত আছে ৰঙা ঠাৰি আৰু বগা ফুলেৰে সুসজ্জিত
পাহাৰৰ পৰা নামি অহা জুৰিটিয়ে

কুলু কুলু কৈ কৈ যায় নিজৰ মনৰ কথা

যেন গীত গাই আনন্দত মতলীয়া হৈ

পাহাৰৰ সৌন্দৰ্য্য পূবৰ পুৱাৰ বেলি, চৰাই-চিৰিকটিৰ
মাতেৰে ভৰা এই জগত খন,

আহিন মহীয়া পদুলি মূৰৰ শেৰালি জুপিৰে ভৰা
এইয়া নে ধুনীয়া যে এই পৃথিৱীখন।

মই ভাল পাওঁ ডাঙৰ পৃথিৱীখনৰ বাগিচাৰ

ফুলবোৰক

সোণোৱালী পানীত থকা পদুম ফুলবোৰক।

কেতিয়ালৈ ৰাখিব পাৰিম জানো এই স্মৃতিবোৰক।

বৰষুণ বুলি ক'লেই কিয় জানো মনলৈ আহে
ল'ৰালিৰ সপোন-সপোন

যেন লগা উমাল কথাবোৰ।

মনত পৰে কাগজৰ নাওঁ চোতালত উটুৱা,

পানীৰ ডোঙাত জপিয়াই কাপোৰ তিওঁৱা, স্কুলৰ
পৰা আহোতে

ছাতিটো বেগত ভৰাই তিতি অহা কথাবোৰ।

হে আনন্দ তুমি যে নিৰাকাৰ!

দিনবোৰৰ স্মৃতি পাহাৰণিৰ গৰ্ভত বিলীন হ'লেও

সি সদায় যেন সজীৱ হৈ থাকে

এয়াই মোৰ কামনা ॥ ○○

আকৌ এদিন, তুমি আহিবা

উকা উকা মোৰ বুকুৰ ভাজে ভাজে

এৰি থৈ যাবা এজাক নিৰব ভালপোৱা।

তুমি যোৱা বাটত

ফুলি উঠিব অজানিতে মোৰ

অজুত মৰম, ভালপোৱা

হেজাৰ সপোনৰ কহুঁৱা।

আকৌ এদিন, তুমি ফুলি ৰ'বা

এপাহ ধুনীয়া ৰঙা গোলাপৰ দৰে

মোৰ সপোনৰ বাগিচাত,

তুমি হৈ পৰিবা

ঠিক পূৰ্ণিমাৰ জোনবাইটোৰ দৰে

মোৰ মনৰ বিশাল আকাশখনিত।

আকৌ এদিন মোৰ সপোনৰ ষ্টেচনত বৈ যাব

তোমাৰ এটি হাঁহি, এটি চাৰনি,

মোৰ অজান আশাবোৰে জোৱাৰ আনিব

আকৌ এদিন, আকৌ এদিন, আকৌ এদিন ॥ ○○

“জুবিন গাৰ্গ”

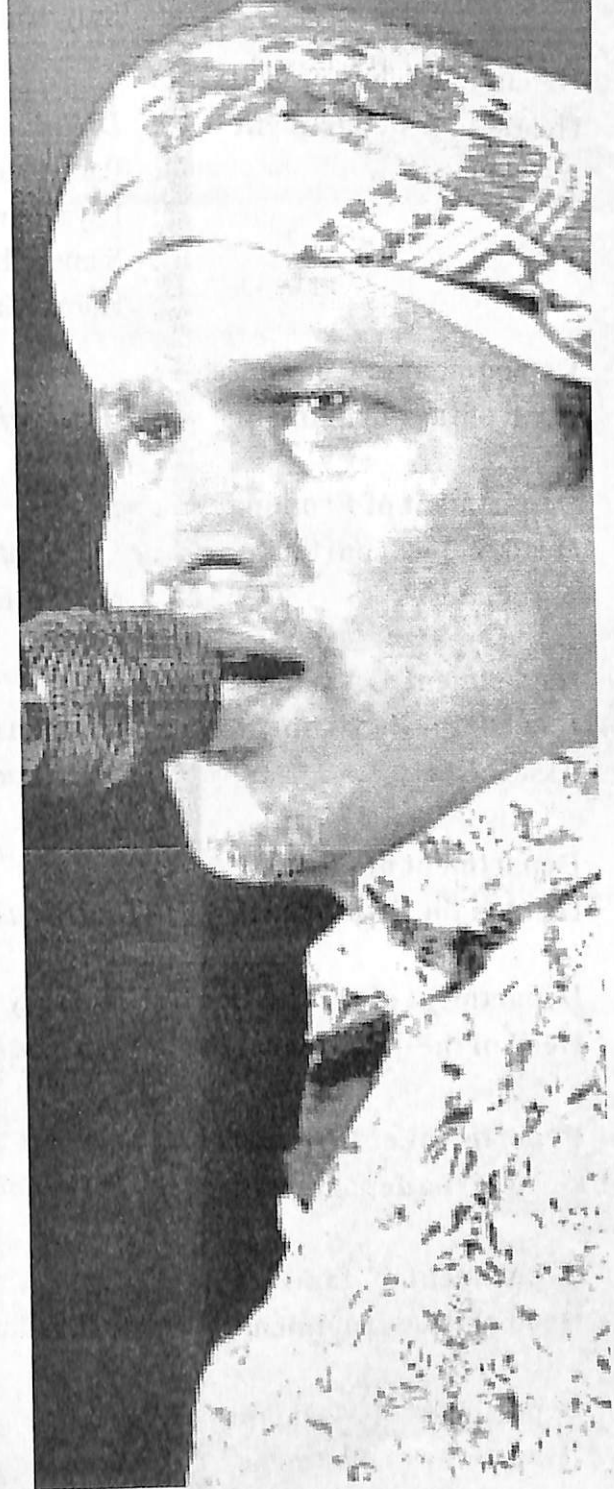
জীবেন্দ্ৰ কলিতা
দ্বাদশ শ্ৰেণী

কিমনে জানে তোমাৰ আচল নাম
ছদ্মনামেৰে বঢ়ালা আই অসমীৰ মান
জীৱনটোক ডুবাই দিলা সংগীত সাগৰত
অমৰ হৈ থাকিলা আমাৰ স্মৃতিপটত।

পঁশিচ বছৰ ধৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি
যোল্ল হেজাৰ গীত ৰচিলা তুমি
সুৰেৰে জগতত উপস্থাপন কৰিলা অসমক
তোমাৰ দৰে শিল্পী আকৌ পামনে এই জনমত?

মধুৰ সুৰৰ মূৰ্ছনা তুলিলা তুমি
দেশৰ ভিতৰত হ'লা শ্ৰেষ্ঠ সংগীত শিল্পী
জগতত উজলাই তুলিলা দেশ মাতৃৰ নাম
ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে দিলে তোমাক 'লুইত কণ্ঠ' সন্মান।

তোমাৰেই গীতত মতলীয়া হৈছোঁ।
তোমাৰেই অনুৰাগী হৈ পৰিছোঁ।
তোমাৰেই জয়গান ঘোষণা কৰিলোঁ।
তুমিয়েই মোৰ জীৱনৰ আদৰ্শ। ○○

Faculty details of PDUAM, Tulungia

Department of Accountancy :

- Head of the department : *Atanu Kumar Mishra*
 Associates : Dr Nitashree Barman
 : Haripriya Dutta
 : Ananya Das
 : Pratyashi Tamuly

Department of Management :

- Head of the department : *Dr Raju Subba*
 Associates : Parag Pachoni
 : Payal Dutta
 : Samaresh Nandy
 : Kabita Kalita

Department of Commerce :

- Head of the department : *Lakshyajit Shyam*

Department of Economics :

- Head of the department : *Dr Lakhimi Nath*
 Associates : Md. Mofidul Hassan

Department of Assamese :

- Head of the department : Banalata Das
 Associates : Barna Sarma

Department of English :

- Head of the department : *Dr Dibakar Maut*

Department of Information Technology :

- Head of the department : *Dr Kaushik Kishore Phukon*

Department of Environmental Science :

- Head of the department : *Dr Pranjali Morang*

Department of Statistics :

- Head of the department : Dr Chumchum Doloi

Department of Mathematics :

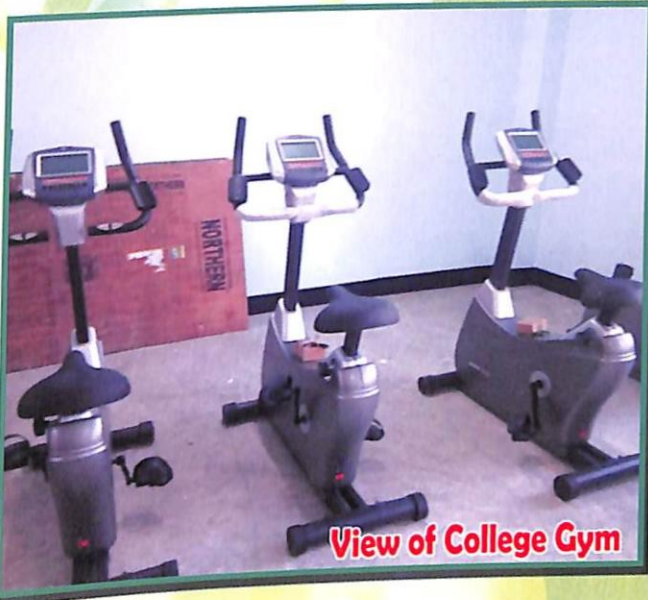
- Head of the department : Vacant

View of College Gym

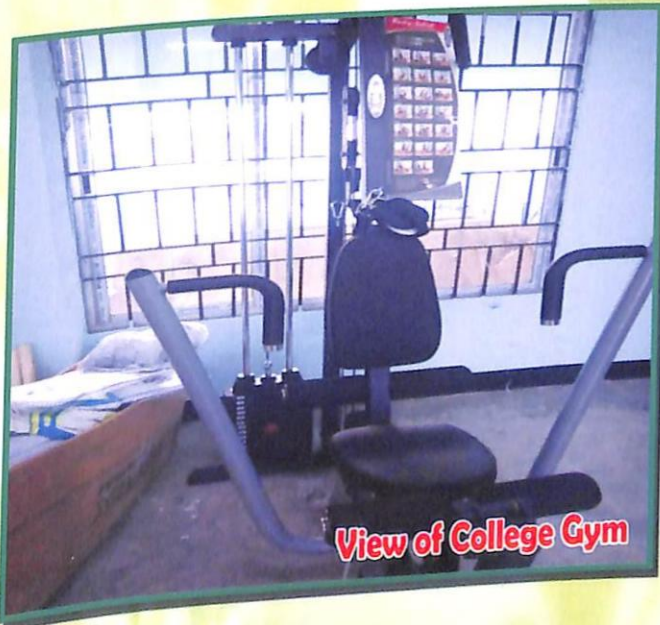
View of College Gym

View of College Gym

View of College Gym

View of College Gym

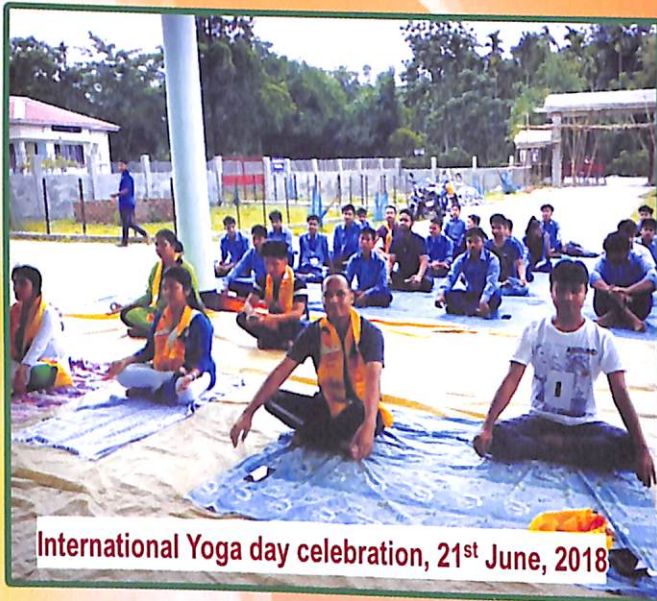
View of Computer Lab.

International Yoga day celebration, 21st June, 2018

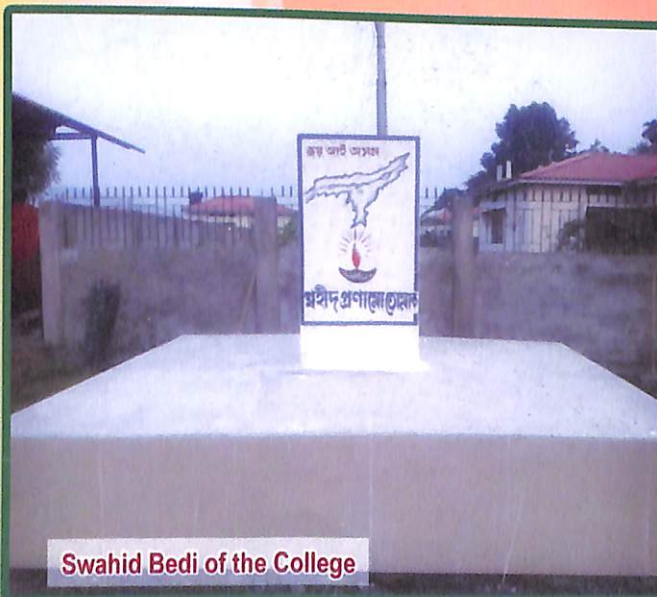
DG Set of the College

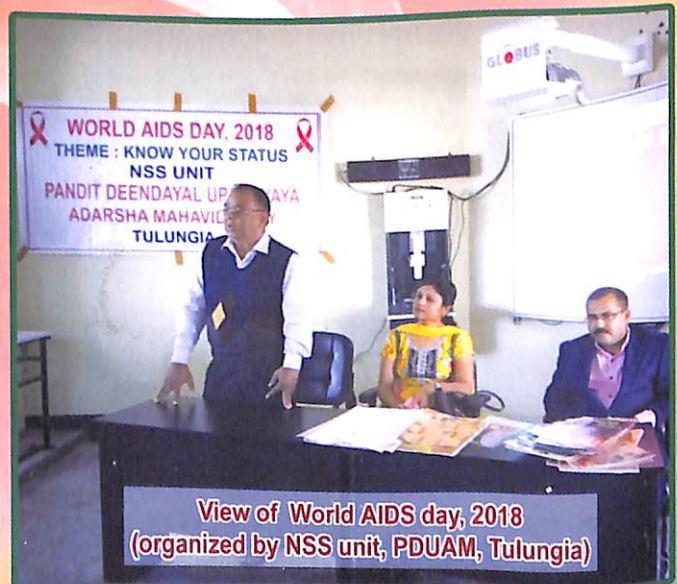
International Yoga day celebration, 21st June, 2018

View of Speech program organized by Literary society, PDUAM, Tulungia (Speech delivered by D.C. Bongaigaon)

Swahid Bedi of the College

View of World AIDS day, 2018 (organized by NSS unit, PDUAM, Tulungia)